

Glasilo učencev

OŠ Miklavž na Dravskem polju

Šolsko leto 2006/2007

DRAGE BRALKE IN BRALCI!

Kolo časa se vrti z neverjetno hitrostjo, pa če si to priznamo ali ne. S 1. septembrom, z začetkom šolskega leta, smo vsi že začeli hiteti proti zastavljenim ciljem. Izvajati so se začeli najrazličnejši projekti, čistilne in humanitarne akcije ter druge dejavnosti. Naši vrstniki so svoje vtise in razmišljanja prenesli na papir in tako so nastali zanimivi literarni ter likovni prispevki.

Z mladimi avtorji boste lahko stopili v svet domišljije, spoznavali boste njihove hišne ljubljence in se odpravili na potep v razne kraje sveta. Zanimivo in pestro branje, verjemite nam. Zato pridno prelistajte glasilo in se tudi vi odločite za sodelovanje v naslednji številki.

Uredništvo

Urednik:

Alen Rajšp

Uredniški odbor:

Aljoša Vouk, Vanesa Vargek, Nadja Žunkovič, Katja Raušl, Doroteja Vrbovšek, Špela Hadler, Špela Šket, Doroteja Čeh, Matic Paska, Tina Vesiak

Mentorica in lektorica:

Marija Kolarič

Oblikovanje:

Matjaž Žuran

Risbe, fotografije:

Učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju, Podružnice Dobrovce, internet

Naklada:

200 izvodov

Šolsko leto:

2006 / 2007

VSEBINA

- Intervjuji
- Dogodki
- Projekti
- Šola v naravi
- Počitniški dogodki
- Moja družina
- Dosežki
- Horoskop...

Smehljaj, ki ga izžarevaš, se vrača k tebi nazaj.

(Indijska modrost)

Zaupaj svoji osebni moči. To je vse, kar v tem skrivnostnem svetu sploh imaš.

(Carlos Casteneda)

Tja, do koder je vredno priti, ne pelje nobena bližnjica.

(B. Sills)

Ne bojte se napredovati počasi, bojte se tega, da bi se ustavili.

(Konfucij, kitajski filozof)

VELIKI INTERVJU

VSE DELAM S SRCEM

Gospod Vinko Šneider, dobitnik Šilihovega priznanja za svoje delo na področju vzgoje in izobraževanja, se poklicno srečuje z mladimi že več kot osemintrideset let. Kot učitelj podaljšanega bivanja, četrtošolcev in kot mentor raznih krožkov, učence ves čas bogati s svojim znanjem in z vlivanjem čuta za pravičnost, dobroto in spoštovanje. Zanj pravijo, da nikoli ne počiva. Svoj mir najde v družini, med rožami, ki krasijo zunanost in notranost šole ter njegovega doma, in med čebelami, za katere ob njegovem mentorstvu že nekaj let skrbijo tudi mlajši rodovi.

Težko je v teh vrsticah zajeti in opisati vsa dela, ki jih je in jih še danes opravlja, ter uspehe, zasluge in priznanja. Morda omenimo le nekaj, povezanih z njegovim mentorstvom. Pet zlatih, dvanajst srebrnih in šest bronastih priznanj, doseženih na državnih tekmovanjih, prvo mesto v regiji in bronasto priznanje na državni ravni za raziskovalno nalogo o čebelah, je dokaz, da njegovo delo ni zaman.

Kot strokovni sodelavec je sodeloval pri sestavi učnega načrta za izbirni predmet čebelarstvo, pred kratkim izdal učbenik o življenju čebel, za svoje ustvarjalno delo pa prejel tudi številna odlikovanja, med njimi odlikovanje Antona Janše za posebne zasluge na področju čebelarstva, letos pa je prejel še posebno nagrado – zlati grb Občine Miklavž na Dravskem polju.

Letos ste prejeli Šilihovo priznanje. Kaj vam pomeni ta nagrada?

Vsaka nagrada ali priznanje človeku laska, počutje je prijetno. Nekaj posebnega pa je, če je to priznanje za delo, ki ga opravljaš poklicno, in če je to

tako veliko priznanje, kot je Šilihovo, še posebej.

Da bi lažje razumeli pomen priznanja tudi drugi, bi rad povedal, kako težko je priti do njega. Nagrado podeljuje Poslovna skupnost osnovnih šol in vrtcev Maribor. Ta sega od Starš do Lovrenča na Pohorju in od Slovenske Bistrice do Šentilja.

Mnogi si zaslužijo to priznanje, vendar jih organizator podeli vsako leto le trinajst. Prav zaradi tega je to prestižno priznanje za dobitnika toliko vrednejše.

Moj sošolec in veliki prijatelj Peter, ki je nekaj dni pred menoj dobil Borštnikov prstan, življenjsko priznanje za igralca, je rekel, da hodi meter nad zemljo. Tako visoko jaz sicer ne upam, ker sem težji in bi padec bil boleč, moram pa reči, da je korak lahkotnejši ob spoznanju, da sodelavci opazijo opravljeno delo in te nagradijo z imenovanjem za prejemnika Šilihovega priznanja.

Zakaj ste se odločili za učiteljski poklic?

Pravzaprav sem zaradi okoliščin (starši so mi zgodaj umrli) bil namenjen med zidarje, da bi čim prej prišel do lastnega kruha. Po očetovi smrti sva nekaj časa z dve leti starejšo sestro živela sama. V šoli me je učila prijazna učiteljica Benjamina,

ki je bila doma v sosednji vasi, v trdni kmečki družini z osmimi otroki. Zasmilil sem se ji in je prosila očeta in mater, da bi me vzela k hiši. Prošnja je bila uslišana. Tako sem prišel k hiši, kjer je bilo dovolj dela in jela. O moji odločitvi o poklicu sta se atek in mamika strinjala.

Obiskoval sem »visoko« šolo Runeč. To je osnovna šola, ki je dobila ime po hribu, na katerem je, in seveda zaradi osamljenosti. Posledično so se učitelji pogosto menjavali. Običajno so pri nas orali ledino svojega poklica.

V osmem razredu smo se pogovarjali o nadaljnjem šolanju. Kljub svojim lumparijam sem se mladi učiteljici menda prikupil in mi je predlagala, da naj grem v učiteljske. Mene je z lahkoto pregovorila. Kaj pa atek in mamika? Prišla je tudi k njima in ju pregovorila. Po petih letih sem postal učitelj. Še danes ne vem, ali je bilo to dobro.

Kako bi opisali svoja leta poučevanja?

Začetek mojega učiteljskega dela sega tja v 1966. leto na Kog, podružnico Osnovne šole Miklavž pri Ormožu, kjer sem nadomeščal učiteljici, ki sta bili na porodniškem dopustu. Poučeval sem 3. in nekaj predmetov v 5. razredu. Delo je bilo precej drugačno kot danes, saj je bilo v vsakem razredu nad štirideset učencev. Danes bi pri takem številu učencev pouk bil težje izvedljiv. Kljub kratkem času poučevanja smo se navezali drug na drugega in še danes rad zahajam na Kog, ki je v tem času doživel veliko sprememb. 1969 me je v Haloze v Leskovec zvabila moja povsem mlada žena, ki je tu učila matematiko in fiziko. Človek bi rekel: »Z dežja pod kap.«

Te kraje je pestila za tisti čas še zelo velika revščina. Učenci so prihajali tudi od sedem kilometrov oddaljenega doma. Predvsem pozimi je bilo srhljivo, saj so učenci navadno sami delali gazi po snegu, da so prišli na glavno spluženo cesto, pred njimi pa je še vedno bila dolga pot do šole.

V razredu lončena peč ni zadostovala za ogrevanje visokih prostorov, pa tudi centralna ne bi bila kos temu opravilu, saj

je na oknih v več razredih manjkalo spodnji del okvirja, ki smo ga običajno zamašili s krpami. Šola je bila skromno založena tudi z učili. Če si hotel kolikor toliko dobro delati, si pripomočke moral narediti sam. Marsikdaj sva jih z ženo delala tudi dolgo v noč in še danes se kakšen pripomoček najde doma in je v napoto.

Tudi tu so ostali prijetni spomini. Učenci so bili skromni in hvaležni, tudi samo za prijazno besedo.

Z ženo se rada vračava v Leskovec in se udeleživa vsake okrogle 5-letnice osmega razreda. Tam sva učila veliko generacij in ker naju vabijo na srečanja, sva v Halozah vsako leto, včasih tudi dvakrat.

Iz Leskovca sva prišla v Miklavž na Dravsko polje, kjer še vedno, že enaintrideseto leto, glodam šolske klopi. Prihod v Miklavž je pomenil pravo šolsko razkošje. Nova šola, svetli topli prostori, najmodernejša učila. Kdo bi vse to našteval. Edina pomanjkljivost je bilo pomanjkanje prostorov in pouk je potekal v dveh izmenah. Bila pa sta tudi dva oddelka podaljšanega bivanja. Višjega, od 4. do 8. razreda, sem vodil jaz. V njem je bilo okrog štirideset učencev.

Podaljšano bivanje je bila takrat noviteta in moral sem se pošteno potruditi, da so učenci bili zadovoljni. Igrač je nekaj bilo, vendar za tako število premalo. Nekatere igrače smo si izdelali sami. Tako smo naredili ročne lutke in marionete, ustvarjali smo gubanke iz papirja in podobno.

Počasi tudi to ni več zadostovalo, zato sem razmišljal, kako zaposliti učence, da bi imeli od tega tudi kako korist. Idejo mi

je dala učenka Bojana, ki me je vprašala, če znam delati vozle. Ker je bilo na šoli zelo razvito taborništvo, sem pomislil na vozle, ki jih potrebujejo pri tej dejavnosti. Nekaj teh sem ji naštel, vendar ni bila zadovoljna. Pojasnila mi je, da bi rada spoznala vozle za vozlanke – makrame. Spomnil sem se učiteljice iz leskovške šole, ki je bila v tem mojstrica. Podal sem se k njej in naslednji teden smo že delali vozlanke.

Na podoben način, »pod prisilo«, sem se naučil mnogih drugih ročnih spretnosti, ki sem jih uporabil v dvajsetih letih vodenja OPB. Tako smo v tem času pletli košare, opletali steklenice, rezbarili, modelirali letala in ladjice, izdelovali rakete, oblikovali šopke. Vseh dejavnosti se niti ne spomnim več. S temi izdelki smo tudi sodelovali na raznih natečajih, ki so bili organizirani v sklopu prireditev mladih ustvarjalcev.

Seveda smo se tudi igrali. Da mi ob otroških igrah ne bi bilo dolgočasno, sem se pridružil tudi tem in dvajset let v OPB je minilo, kot bi pihnil.

Po tako dolgem času »nepoučevanja« me je bilo malo strah iti zopet v razred poučevat, posebno še zato, ker sem razred podedoval po učiteljici Dragici, ki je bila učiteljica z veliko začetnico. Vendar ni bilo tako hudo in z učenci, ki sem jih poučeval v naslednjih letih, sem se dobro razumel.

Se Vam je v teh letih poučevanja kateri dogodek še posebej vtisnil v spomin?

Najtežji del učiteljevanja so bile zame ekskurzije ali izleti, kot smo jih imenovali, ter šola v naravi. Takrat hočejo učenci doživeti in so nekoliko bolj korajžni. V tem trenutku bi zmogli vse. Vrnitev domov, vsi čili in zdravi, pa je bil zame božanski občutek. Moj pozdrav staršem ob prihodu iz šole v naravi je bil običajno vrisk, in to iz srca.

Tudi dogodkov v učilnici je bilo zelo veliko, saj jih lahko doživiš v eni sami uri kar nekaj. Veliko se jih spomnim ob srečanjih s svojimi učenci, predvsem kaj je kateri od njih »ušpičil«.

Spomini mi posebno radi uhajajo na prvo generacijo učencev v 4. razredu, ki sem jih dobil po dolgem delu v oddelkih podaljšanega bivanja. Če bi se potrudil, bi še vedno znal naštet vsa njihova imena. Še danes pa se spominjam smešnega pripetljaja, ki pa takrat ni bil ravno smešen.

V četrtem razredu je veliko snovi, predvsem pri predmetih spoznavanju narave in družbe, ki smo jih našli v domačem kraju. Moje prepričanje je, da si učenec lažje zapomni neko stvar, če jo vidi in sliši o njej iz drugih ust. Zato smo si te reči, če je bilo mogoče, pogledali na samem mestu. Pri spoznavanju SD smo spoznavali kmetijske panoge. Ena od njih je bila živinoreja. Z gospodoma Lašičem in Zajškom sem se dogovoril za ogled njihovih krav in pujsov.

Pred odhodom so se učenci postavili v vrsto. Pregledal in preštel sem učence, da bi se prepričal, če so vsi. Ko nam je gospod Lašič govoril o zanimivostih iz kravjega sveta, sem pogrešal izvirna vprašanja našega Luke. Začel sem ga iskati z očmi, vendar zaman. To je opazil učenec Marko in na glas vprašal: »Kje je Luka?« Nastala je panika. Po kratkem razglabljanju smo ugotovili, da je ostal v razredu, ker si je še pospravljaj torbico, pri preštevanju pa sem enega preštel dvakrat. Organizirali smo »reševanje«, ki se je dobro končalo. Še isti dan sem imel govorilno uro. Ko sem zagledal očeta, me je bilo sram. Oče me je potolažil, da se tudi to zgodi. Lukovi družini sem za razumevanje še danes hvaležen.

Vaše življenje je močno povezano s čebelami. Kaj nam lahko poveste o tem?

Res je. Čebele me spremljajo vse življenje, saj so me ob rojstvu že čakale doma. Že kot otrok sem se rad motal okrog njih in gojil posebno vrsto čebel, čmrlje. Za mene so nekaj posebnega, z njimi doživiš nekaj, kar lahko doživiš z najboljšim prijateljem. Ko misliš, da čebelo poznaš, te presenetijo s kako svojo mojstrovino, in ko jo spoznaš, ti

zleze pod kožo in ne vem, kaj bi počel brez nje.

Pri čebelarskem krožku, ki ga vodim že trideseto leto, poskušam mladim ljudem približati to žuželko, ki je mnogo starejša od človeka in bi mu lahko bila praprababica in še vedno živi kot nekoč, pred 20 milijoni let.

To je »kraljevina« s strogo določenimi opravili. Kraljica matica je tako »zvišana«, da niti sama ne je, temveč jo morajo pitati mlade »damice« čebele, ki imajo v tem času sposobnost proizvodnje najboljše hrane, kakršne ne najdemo na zemeljski obli – matični mleček. Sama pa zalega jajčeca za novi rod in skrbi za mir v svojem kraljestvu. Če popusti in ni dovolj vonja po njej, čebele rojijo in ustvarijo novo kraljestvo.

Čebele delavke opravljajo vsa dela v tej združbi. Delo je deljeno po starosti čebel, saj se jim ob določeni starosti razvijejo žleze za ta opravila.

»Gospod« trot ima nalogo oprašitve matice, čebelam dela družbo do jeseni, takrat pa ga te, čebele, neusmiljeno napodijo iz panja.

Seveda pri krožku zvedo učenci še mnogo več. Da vedo kar nekaj o čebeli in njenih pridelkih, pa pričajo priznanja, prejeta na srečanjih in tekmovanjih mladih čebelarjev Slovenije.

Kako preživljate prosti čas?

Ljudje pogosto tarnajo, da nimajo prostega časa. Sam gledam na to drugače. Čas, ko nisem v službi ali ne delam zanj, je moj prosti čas. Od mene je odvisno, kaj bom takrat počel.

V tem času me običajno najdete pri čebelah. Če me ni tam, sem pri rožah ali na kakem nujnem opravilu pri hiši, tega nikoli ne zmanjka, ali se potepam v družbi družine ali našega šolskega kolektiva. Gledam tudi televizijo. Včasih, v mlajših letih, sem hodil v planine.

Kaj bi svetovali mladim?

Svetovanje je nehvaležna in zelo težka naloga. Tako bi rekel, da kar delate, delajte s srcem. Uspeh je zagotovljen.

Ob teh pomembnih dogodkih se čestitkam pridružujemo tudi mi in želimo, da nas še naprej vodite skozi življenje z dobronamernimi nasveti, s svojim znanjem, pravičnostjo, doslednostjo in s čutom za lepoto. Preprosto – ostanite takšni, kot ste, kajti prav takšnega Vas imamo radi.

Alen Rajšp in Aljoša Vouk, 7.b

MEDNARODNI PROJEKT - VLAK PRIJATELJSTVA

**Si želiš dopisovati z učenci iz Evrope?
Ali bi želel pod domačo streho za 4 dni
sprejeti učenca iz Danske, Češke ali
Slovaške?**

Si na vsaj eno vprašanje odgovoril z da?
Potem je projekt Comenius prava stvar zate.

Z letošnjim šolskim letom je naša šola vključena v 3-letni mednarodni projekt, ki poteka pod okriljem Comeniusa (mednarodno šolsko izobraževanje) in v katerem smo povezani s še 7 evropskimi šolami - iz Avstrije, Italije, Češke, Slovaške, Danske, Finske in Walesa.

Rdeča nit projekta je spoznavanje kultur sodelujočih držav, zato smo projekt poimenovali kar Vlak prijateljstva, ki bo v treh letih peljal skozi skoraj vse sodelujoče države.

V prvem letu smo učenci bili zelo delovni. Jeseni smo najprej ustvarjali logo in ime projekta in zelo veseli smo, da logo, ki sta ga ustvarila naša učenca Vanesa Vargek

in Alen Rajšp, sedaj predstavlja celotni projekt in ga uporabljajo vse sodelujoče države.

Učencem in učiteljem drugih držav smo se predstavili še s pisanimi vozovnicami za vlak ter z opisi slovenskih božičnih navad. Naša zadnja in zelo uspešna naloga je bila ustvarjanje družabnih iger (domino, spomin, človek, ne jezi se...), ki so predstavile Slovenijo in njene največje znamenitosti.

V projektu sodelujejo skoraj vsi učenci naše šole; najmlajši prispevajo risbe,

starejši pa prevode in zahtevnejše zapise. Učenci 7. in 8. razredov imajo dopisovalce na Češkem, Danskem in Finskem in tako še dodatno izpopolnjujejo angleški jezik.

Izdelke učencev si po pošti ali na delovnih srečanjih v sodelujočih državah izmenjamo učitelji koordinatorji. V mesecu novembru smo se srečali v mestu Pečky na Češkem in v mesecu aprilu v mestu Horsens na Danskem.

In kaj bomo še počeli v projektu Vlak prijateljstva? Posneli bomo igre, ki se jih igramo, ko preganjamo dolgčas, in predstavili igre, ki so se jih igrali naši dedki in babice. Opisali bomo velikonočne običaje, slovenske ljudske ples in seveda vedno spoznavali tudi običaje drugih držav.

Vsi že nestrpno pričakujemo mesec april 2008, ko bomo gostitelji Comenius srečanja. Obiskali nas bodo učitelji in učenci sodelujočih šol.

Seveda nas do takrat čaka še veliko dela.

Katja Zobec, koordinatorica projekta

OBISK POSLANKE EVROPSKEGA PARLAMENTA

Mesec maj ni samo mesec lepote in ljubezni, temveč tudi mesec, ko praznuje naša Evropa in temu praznovanju se na svojevrsten način pridružimo tudi učenci in učitelji naše šole. Letos smo dneve Evrope še posebej težko pričakovali tudi zato, ker smo se vključili v mednarodni projekt z naslovom Pomladni dan v Evropi.

Že nekaj časa so v šoli potekale različne aktivnosti in učenci smo med seboj kar tekmovali, kdo bo bolje in lepše z besedo, sliko ali kako drugače počastil 50-letnico podpisa Rimske pogodbe. Izdelovali smo različne plakate na temo EU, zloženke, voščilnice z lepimi mislimi, knjige želja, pisali spise, križanke, elektronske voščilnice... in vse to razstavili v avli šole. Delo Evropske unije pa smo spoznavali preko medijev, ob pogovorih z učitelji in v okviru šolske skupnosti, kjer smo se seznanili tudi z možnostmi izobraževanje

slovenskih učencev v različnih državah Evrope. Pravzaprav je bil letošnji maj še posebej pomemben za nas, saj nas je 18. maja obiskala poslanka Evropskega parlamenta gospa Ljudmila Novak.

Srečanje je potekalo v športni dvorani. Po uvodnem pozdravu je predstavila svoj življenjepis. Izvedeli smo, da je otroštvo

in mladost preživljala na Velki, se nato vpisala v 1. gimnazijo ter študij nadaljevala na Filozofski fakulteti, kjer je diplomirala iz nemškega in slovenskega jezika s književnostjo. Nekaj časa je poučevala, nato pa opravljala delo županje Moravč. Njeno delo v politiki se je nadaljevalo, ko je bila na listi N.Si. izvoljena za poslanko Evropskega parlamenta, kjer je tudi članica Medparlamentarne delegacije za Afriko, Karibe in Pacifik. EU namreč preko delegacij navezuje stike tudi z drugimi državami.

Po uvodnem delu so se na projekcijskem platnu začele vrstiti fotografije Evropske unije z institucijami in organi, kot so Evropska komisija, Evropski svet, Evropski parlament, Svet Evropske unije... Naša gostja je spregovorila o pomenu in vlogi Evropskega parlamenta, ki izraža demokratično voljo in zastopa interese več kot 490 milijonov prebivalcev, državljanov Unije.

Zanimivo je bilo videti tudi zunanjo in notranjo podobo Evropskega parlamenta s sedežem v Strasbourgu, kjer potekajo plenarna zasedanja, ter stavbo v Bruslju in Luksemburgu.

Ob predstavitvi dela varuha človekovih pravic, jezikov EU, organizacije, pristojnosti in politične vloge Evropskega parlamenta smo pred seboj zagledali tudi fotografijo predsednika Evropskega parlamenta Hansa - Gerta Pötteringa, ki

je bil izvoljen januarja 2007. Ta častna in pomembna funkcija predsednikovanja pa bo od 1. januarja 2008 pripadala Sloveniji kot prvi novi članici Unije.

Med predavanjem nam je postavljala zahtevna in manj zahtevna vprašanja o EU, med drugim tudi, ali poznamo naše poslance. Z zadovoljstvom smo ugotovili, da s skupnimi močmi zmoremo marsikaj, saj smo se pri odgovoru dopolnjevali in tako na koncu poimenovali naslednja imena: Lojze Peterle, Boris Pahor, Ljudmila Novak, Jelko Kacin, Romana Jordan Cizelj, Mojca Drčar Murko in Mihael Brejc.

Na marsikatero vprašanje smo znali odgovoriti in nekateri so za pravilne odgovore dobili tudi praktične nagrade. Vsi tisti, ki smo svoje znanje hoteli še nadgraditi, smo tokrat izkoristili priložnost in lahko smo izvedeli vse, kar nas je zanimalo. Na koncu je naša gostja še poudarila pomen izobraževanja in znanja, ki nam odpirata vrata v svet.

Tudi to srečanje se je končalo in morali smo se posloviti. Gospa Ljudmila Novak je v knjižnici še poklepetala z gospo ravnateljico, učitelji in z učenci, nato pa se posladkala s torto, ki jo je posebej za to priložnost spekla Nikina babica.

Zame je bilo to srečanje predvsem izobraževalnega pomena, presegalo pa je moja pričakovanja in zato sem bil zelo zadovoljen.

Alen Rajšp, 7.b

OTROCI SVETA	ENAKI MED SEBOJ
Otroci sveta smo si med seboj različni. Vsak dan se veselimo, ker se skupaj igramo. Imamo se radi, včasih se skregamo, vendar si hitro odpustimo. Rešujemo teste in pišemo nareke. Vsaka usta so polna smeha. Fantje z dekleti se igramo, ker vsi nekaj veljamo. V šoli nova znanja pridobimo in se tako učimo. Tadej Bogovič, 4.a	Med seboj smo različni, a vendarle enaki. Skupaj norimo in se veselimo. Če kdo k nam pride, ga lepo počastimo, se z njim pogovorimo, pa še kaj mu podarimo. Pri nas smo veseli vsi, lepo se igramo in hihitamo. Fantje z dekleti plešemo in se zabavamo. Radi se učimo, ker nova znanja pridobimo. Ne samo dekleta, tudi fantje doma pospravljamo in čistimo. Takšni smo. Dejan Bogovič, 4.a

NASVIDENJE TOLAR, POPZDRAVLJEN EVRO!

(Denar - sveta vladar)

Radi rečemo: » Denar je sveta vladar.« In v mnogih primerih je res tako. Denar se pojavlja vsepovsod: v šoli, doma, v službi, celo na počitnicah. Počasi svet postaja odvisen od njega. Ali je morda že?

Že od pamtiveka so ljudje uporabljali različna plačilna sredstva. Najprej je bila menjava blagovna, ovca za žito, školjka za drugo blago, kasneje so se začeli uporabljati kovanci, celo zlati, srebrni ...

Nato so začeli vladarji upodabljati v kovancih svojo podobo. Že Julij Cezar je dal svojo podobo vkovati v zlatnike. Ljudje so se začeli deliti na pomembne in nepomembne, na bogate in revne. Bogati so bili v družbi spoštovani, upoštevani, manj bogati so imeli manj vpliva, a bili so svobodni, najrevnejši - sužnji so bili brez pravic.

Tudi danes ni nič drugače. Nekateri hitro zaslužijo denar, drugi se zanj trudijo in trdo delajo, včasih tudi dva »šihita«, enega podnevi, drugega ponoči. Cilj sodobne družbe je biti bogat, hitro »mastno zaslužiti«, ne glede na ceno, tudi če za to nekoga oberemo do kosti. Današnji ljudje smo preveč usmerjeni v materialne stvari, vsak gleda samo na svojo korist. Malo je takih, ki imajo pravico odločanja in se ob poslu, ki ga sklepajo, vprašajo, ali bodo drugemu škodovali. Verjetno si dobičkonosneži mislijo: »Bom pa dal dobrodelnim ustanovam nekaj denarja, te pa bodo potem poskrbele za tiste najrevnejše.« A kaj, ko reveži poleg tega, ko nimajo denarja, izgubljajo tudi svoje dostojanstvo, osebno svobodo in morda še več - zdravje.

Ne vem, ali je denar sploh potreben. Verjetno je, že zaradi tega, ker smo se nanj navadili, pa naj bodo to marke, tolarji, dinarji, dolarji, franki ali evri. Vsi imajo isto -nezanesljivo vrednost. Ne samo za naše žepe, ampak tudi za naše navade.

Menjava denarja nikoli ni bila enostavna. Moja babica se še danes pritožuje nad tolarji, dinarji so ji bili bolj pri srcu. Vsaka sprememba zahteva žrtve, tudi vstop v Evropsko

skupnost. Prvega januarja bomo zamenjali naše tolarje za tuje evre. Zakaj beseda tuje? Ker jih nismo navajeni. Vseh štirinajst let, kar živim, gledam okoli sebe tolarje. Podobe na bankovcih me navdajajo z domačnostjo in varnostjo. Kadar na bankovcu za tisoč tolarjev zagledam Prešerna, se počutim, da gledam čez njegovo ramo ter opazujem pero, ki s črnilom piše: »Od nekdanj lepe so ...« Morda je to pomembno samo meni, a je to zame dovolj velik razlog, da tolarja ne želim izgubiti. A družba zahteva žrtvovanje in na žrtve sem pripravljena. Zakaj? Ker so to morali napraviti moji predniki, če so hoteli preživeti.

Morda pa bo evro spremenil naše navade in miselnost. En kovanec je vreden kar veliko. Kovancev verjetno ne bomo več brezbrizno puščali po žepih, ampak jih bomo skrbno hranili v denarnicah.

Mnogi se bojijo, da se bodo izdelki v trgovinah podražili. Počakajmo, bomo videli.

Morda pa je sprememba dobrodošla. Ljudje moramo biti prilagodljivi, da bomo v tem svetu uspeli, in to je pomembno za naš obstoj. Novi dogodki vedno sprožijo posledice, pa naj bodo te dobre ali slabe. Čas bo pokazal, do takrat pa velja »Denar je sveta vladar«. Je tudi naš gospodar in oblastnik?

Nika Partaš, 9.b

Nika je s spisom sodelovala na literarnem natečaju z naslovom »Nasvidenje tolar, pozdravljen evro!« in prejela 2.nagrado.

SREČANJE Z UMETNIKOM ANDREJEM ROZMANOM ROZO

Mnogo umetnikov je že pot zanesla v našo šolo. Vsako srečanje z njimi je pustilo za seboj nepozaben pečat, kajti s svojimi nastopi so nam približali najrazličnejše svetove ter kulture in nam polepšali dni.

V letošnjem šolskem letu je bil naš prvi gost – vsestranski umetnik - Andrej Rozman Roza.

Obiskal nas je 7. februarja, v počastitev kulturnega praznika in v spomin na Franceta Prešerna, našega največjega slovenskega pesnika.

V športni dvorani je deklamiral svoje zabavne pesmi, s pridihom življenjskih resnic. Predstavil je na primer marelo, iz katere so kasneje zrasle marelice, gnojno

mašo, motoristično Urško, prirejeno po Prešernovi prevzetni deklici, Lepo Vido, Sen kresne noči, Romea in Julijo ter še mnoge druge. Vse svoje pesmi in prizore je zaigral, in to tako zelo doživeto, da smo se pri tem zelo nasmejali, nekateri celo do solz. Tudi učenci, ki so sodelovali v odigranih prizorih, so bili zelo zabavni in dobri. Svoj program je popestril z ugankami. A se nismo pustili. Presenetili smo ga s pravilnimi odgovori.

Žal je čas prehitro mineval in morali smo se posloviti. Po nastopu se je umetnik odpravil še v knjižnico, kjer se je pogovarjal še z gospo knjižničarko in z mladimi novinarji.

Novinarski krožek

JURE IVANUŠIČ – ČLOVEK, KI LJUBI IZZIVE

V mesecu februarju, na pustni torek, je prišel med nas tudi Jure Ivanušič, igralec, izvrsten pianist, glasbenik...z namenom, da nam predstavi koncert z naslovom Od tišine do glasbe.

Po uvodnem pozdravu je z napihovanjem in pokom balona ter nato z udarjanjem kamna ob kamen začel izvabljaliti zvok in ritem. Še zaigran udarec po prstu in izraz bolečine. Smeh učencev, veselo razpoloženje, umetnikova razlaga in njegovo povabilo na potovanje skozi zgodovino glasbe. Znašli smo se torej v kameni dobi. Nato nas je pot vodila proti sedanosti, vmes pa smo se ustavljali na mnogih postajah in z umetnikovo pomočjo spoznavali značilnosti glasbe in dobe.

Razlago je popestril s petjem, z igranjem na piščal, z brenkanjem na kitaro in s hudomušno razposajenostjo, ko je začel raztegovati meh harmonike.

Ker je v dvorani stal klavir, sem pričakovala, da bo kot priznan pianist zaigral tudi nanj. Nisem se motila. Njegovi prsti so lahkotno poplesavali po belih in črnih tipkah ter izvabljali najrazličnejše zvoke. Pravo navdušenje pa je umetnik požel, ko se je usedel pod klavir, prekrižal roke in začel igrati zahtevno skladbo.

Neverjetno mojstrstvo ni dokazoval le z igranjem na instrumente, temveč tudi s predstavitvijo pomembnih osebnosti, katerih dela so ostala nesmrtna. Pred nami so zaživelili liki Bacha, Mozarta,

Beethovna, Čajkovskega in mnogih drugih.

Dvorano je preplaval pridih klasike, romantike, nežne zasanjanosti, moderne glasbe, popa, bluesa in drugih, vedno lepih melodij. Potovanje se je počasi bližalo h koncu, a mi bi z našim gostom še kar potovali in potovali.

Srečanje s priznanim umetnikom, ki je svoja otroška leta preživel v našem Miklavžu in ki je tu z bratrancema in sestro uprizarjal prve igre, nam je zares polepšalo dan in nas obogatilo z mnogimi znanji.

Katarina Pregl, 7b

Po nepozabnem nastopu smo se z našim gostom pogovarjali še v knjižnici. Če vas zanima, kaj nam je povedal, se nam pridružite pri branju... Naš pogovor je zvenel resno, četudi je bil pustni torek.

Kdo je Jure Ivanušič? Kaj bi povedali o sebi, kako bi se opisali?

Po poklicu sem igralec, vendar se ukvarjam še z marsičim drugim. Delam v gledališču, na televiziji, v filmu, na radiu, v glasbi. Ne zanima me, kar ni izziv, kar ni borba, zato sem celo življenje počel stvari, ki so me veselile in zanimale. Potrebujem spremembe, saj me začnejo ene in iste stvari dolgočasiti.

Kakšne spomine imate na svoja otroška in osnovnošolska leta?

Imel sem srečno otroštvo. Obiskoval sem OŠ Franca Rozmana Staneta v Mariboru, šolo, ki je bila odprta za različne dejavnosti. Med drugim smo imeli tudi pevski zbor in gledališko skupino.

Se spomnite kakšnega dogodka iz teh let?

S sošolci smo po pouku šli v mariborski park, kjer smo na nek način izživel lastno ustvarjalnost. Tako smo tudi sami naredili gole in igrali nogomet. Poskušali smo narediti celo čoln, a nam ni uspelo.

Ste imeli vzornika oziroma vzornike?

V nežnih letih sem imel vzornike, vseč so mi bili ljudje z različnih področij, vendar nisem hotel nikogar posnemati.

Veliko nastopate in se srečujete z mnogimi umetniki. Koga še posebej spoštujete in radi delate z njim?

Spoštujem vse, ki delajo s srcem, pošteno in iskreno in imajo določeno znanje ali pa se vsaj trudijo doseči rutino, potrebno za opravljanje poklica. Rad delam in sodelujem z bivšim jugoslovanskim umetnikom Radetom Šerbedžijem, z umetnikom, ki sedaj snema holywoodske filme.

Vaši nastopi in oddaje so velikokrat povezani z Mozartom. Nam lahko poveste kaj o tem?

Na moj predlog smo leta 2001 združili Opero, Dramo in Balet ter v SNG Maribor in ob 80-letnici SNG Maribor uprizorili

predstavo Amadeus, po tekstu Petra Šerferja. Igral sem Mozarta. V predstavi sem združil igralsko ter glasbeno znanje. Mogoče so me prav zato vsi začeli povezovati z Mozartom. Njegova glasba mi je bila vedno všeč, hkrati pa je ta glasba tudi vir inspiracije.

Želim pa si še upodobiti Beethowna.

Zakaj ste se odločili prav za umetnost?

V 3. razredu OŠ sem želel igrati nogomet, a zame na Braniku ni bilo več prostora. Ker pa sem se še hotel z nečim ukvarjati poleg šole, sem šel v glasbeno šolo.

Igrate v gledališču, filmih, nastopate na televiziji.

Povsod rad nastopam. Rad menjavam okolje, saj menim, da je to dobro za to, da človek ne stagnira ali pa se ne poleni, kajti to lahko uniči tudi njegovo veselje do dela.

Imam obdobja, ko čutim, da je obdobje glasbe, nato spet obdobje igranja v gledališču, nato na televiziji...

Izdali ste zgoščenko, na kateri ni klasična glasba.

Pripravljam drugi CD z naslovom Ob desetih zvečer z bandom Gusarji. Gre za mešanico rocka in jazza.

Ljudje vas gotovo prepoznajo na ulicah. Vas kdaj ogovorijo? Kako se ob tem počutite?

To je prijeten občutek in zelo sem počaščen, če me ustavijo ljudje.

Imate sploh kaj prostega časa? Če ga imate, kako ga preživite?

Pridem v Miklavž.

Veseli smo, da smo spoznali tako velikega in vsestranskega ustvarjalca, ki nam je s svojim nastopom znal še bolj približati umetnost. Hvala, Jure Ivanušič.

Špela Šket in Doroteja Čeh, 7.b

DECEMBRSKI DOGODKI

December je mesec radosti,
ko pijemo vino mladosti.
Miklavž in Božiček obiskujeta nas
in darila prinašata nam.

Adventni venček na mizi je
in svečke prižigajo se.
Jelka okrasila se je
in darilo čaka te.

Silvester na nas čaka,
da v kozarček malo pogledamo
in do jutra rajamo.

***Pesem so napisali:
Nuša Ladič, Pina Polenik,
Doroteja Zagoranski,
Živa Sagadin, 4.a***

DECEMBRSKA

Decembra se vsi veselimo,
ker darila dobimo.

Novo leto se vrti in
ognjemet v zraku žari.

Darila si kupujemo in
se pošteno zabavamo.

Do polnoči bedimo in
šampanjec delimo.

Utrujeni se v posteljo zvalimo
in hitro zaspimo.

Matej Španinger, 1.a

SNEG

V ozračju so vodni hlapi. Kadar je mraz,
se para spremeni v vodo in pada kot dež.
Če je še večji mraz, se spremeni v
drobne ledene kristale in pada kot sneg.

Nino Lepej, 2. b

SNEŽAK

Snežak Tomi je bil narejen iz snega tako
kot vsi snežaki. Nekega dne je zasijalo
močno sonce in Tomi se je začel topiti.
Nekaj dni kasneje ni bilo več snežaka. Na
tleh so ležali lonec, metla in korenje. Nato
je priletel ptiček in si naredil gnezdo na
loncu. Ptiček se je usedel na gnezdo,
zaspal in sladko sanjal.

Lara Droždek, 3. c

PRAZNOVANJA

Ponoči sanjamo o dobrih stvareh,
darilih in dobrih ljudeh.

Takšno novo leto je,
vsi se ga veselimo
in o ostalih praznikih raje ne govorimo,
ker se z njimi tako ne veselimo.

***Andraž Kralj, Nejc Klemenčič,
Dejan in Tadej Bogovič, 4.***

Nino Lepej, 2. b

PROJEKT MIKLAVŽEVANJE

Za ljudi v Miklavžu je največji praznik miklavž, saj se naš kraj imenuje po njem. Je čas, ko drug drugega obdarujemo in skupaj začnemo praznovati adventni čas. Učenci in učitelji Osnovne šole Miklavž smo v tem času v okviru projekta Miklavževanje pripravili prireditev s prazničnim bazarjem.

Predstava se je pričela ob 17. uri. S prazničnima in lepima nagovoroma sta nas pozdravila ravnateljica Dušanka Mihalič Mali ter župan Leo Kremžar. Sledil je kulturni program. Prva je pred mikrofonom stopila devetošolka Barbara in nas navdušila s svojim lepim petjem. Z bučnim aplavzom smo gledalci nagradili tudi pianistko Katarino, ki nas s svojim lepim igranjem na klavir razveseljuje na skoraj vsaki proslavi. Kasneje so ob razmišljanju mladih recitatorjev o sreči polzeli po klavirskih tipkah še Špelini prsti in izvabljali prečudovite zvoke.

V svet praznovanj sta nas popeljala tudi oba pevski zbora, otroški in mladinski. O prihodu Miklavža in pomenu miklavževanja nekoč ter danes so v krajših igrinah razmišljali tudi učenci s Podružnice Dobrovce in člani dramskega krožka, svoje pa so dodali tudi naši najmlajši s predstavitvijo jeznih in veselih ur. Sledile so točke učencev drugih razredov s plesom snežink, pajkov ter pesmijo Ko bom velik. V vlogi mladih petelinčkov, ki so zaplesali na skladbo Petelinček je na goro šel, so se nam predstavili učenci tretjih razredov.

Nadaljevali so četrtošolci devetletke in nam zaplesali ples dežnikov ter dokazali, da je tudi deževen dan lahko zanimiv in lep. Nato smo prisluhnili lepim recitacijam prve, druge in tretje triade – predstavili so praznovanje miklavža danes, igrico Trnuljčica ter kaj je sreča. Zaplesali so tudi člani plesne skupine Power Dancers in še drugi plesalci, ki so s svojimi nastopi navdušili občinstvo v dvorani. Z vrtcem, s Sneguljčico, palčki in s princem smo stopili v svet pravljic.

Bogat in pester program, v katerem so sodelovali mnogi, od vrtca do devetošolcev in celo nekaterih gostov, se je bližal h koncu. Napovedovalki Doroteja in Špela sta se vsem sodelujočim zahvalili za sodelovanje, vse obiskovalce pa povabili na praznični bazar v avlo šole. Tako se je končala prireditev, za katero si želim, da bi postala tradicionalna.

Avla šole se je spremenila v pravo tržnico. Na stojnicah so se bahali najrazličnejši izdelki, ki so jih že nekaj dni pred tem naredili učenci s svojimi mentorji. Seveda pa so se osnovnošolcem in vrtcu pridružila še različna društva, kot so Aktiv kmečkih žena, Glog, vinogradniki... Polno dobrot in lepot. Pujski za srečo, škratje, lutke, snežaki, parklji, vzglavniki, božički, medeni izdelki, porisani krožniki, kozarčki, kamenčki sreče, celo šolsko glasilo so ponujali, čaji, okusno pecivo, snežaki, lutke iz volne, voščilnice... Obiskovalci pa so pridno kupovali.

Zbrali smo 340 tisoč slovenskih tolarjev. Denar bomo namenili za nakup didaktičnih pripomočkov ter za druge dobrodelne namene. Opravili smo dobro delo in že zato mi je bil bazar zelo všeč. Prav zato bi se rada v imenu učencev in zaposlenih v šoli zahvalila vsem, ki so

nam pomagali, še posebej pa velja zahvala donatorjem, dobrotnikom, ki so nam do sedaj na transakcijski račun šole nakazali denarna sredstva v znesku 565.000,00 SIT. Tudi ta denar bomo porabili za potrebe šole, in sicer ga bomo namenili za pomoč socialno ogroženim otrokom za šolo v naravi, predvsem učencem 2. in 3. razreda. Ena od možnosti, o kateri razmišljamo, pa je tudi nakup LCD projektorja z velikim platnom, s pomočjo katerega bi bil učencem v jedilnici omogočen ogled aktualnih dogajanj v šoli in zunaj nje.

Da, pred nami so veliki načrti, ki pa jih ne bi mogli uresničiti brez vaše pomoči. HVALA!

Aljoša Vouk, Alen Rajšp, 7.b

PRIJAZNA ŠOLA

Spomini nam sežejo še v čas, ko smo ob toplih ali mrzlih jutrih stopicali pred šolo, se pomenkovali in ves čas zrl v zaprta šolska vrata ter čakali, kdaj jih bodo dežurni učitelji odklenili. Ko so to storili, smo veseli zdrveli v tople prostore in se nato porazgubili po šolskih prostorih.

Nekega dne pa se je zgodil čudež. Na začetku šolske ure smo zaslišali znan znak za napoved radijskega sporočila. Spregovorila je naša gospa ravnateljica in nam sporočila veselo novico, da bodo odslej vrata šole odprta vsako jutro ter da bomo lahko vstopili vanjo, kadar bomo želeli. Seveda smo slišali tudi pogoje, za katere je bilo rečeno, da če jih ne bomo

upoštevali, bo vse po starem. In res. Že naslednje jutro smo lahko neovirano prestopili šolski prag, se sezuli in odšli v garderobo. V avli šole smo najprej zagledali veliko projekcijsko platno, na katerem so se vrstili videospoti glasbenih skupin. Šolski kino. Super. Nekateri so se odpravili v knjižnico, drugi pa v računalniško učilnico.

In tako je vsako jutro. Nekateri ostanejo v avli šole. Ob gledanju in poslušanju glasbe, risanih in drugih filmov pišejo naloge, se pripravljajo na pouk ali pa le klepetajo. O, kako je to prijetno.

Drugi odhitijo v računalniško učilnico. Tudi tu je lahko kratkočasno. Učenci igrajo igrice, deskajo po internetu, seveda pa nekateri, zlasti starejši, izkoristijo čas

tudi za izdelavo referatov ali kakšnih drugih nalog.

Odpravijo se tudi v knjižnico, v prostor, v katerem si izposojajo knjige, učno gradivo. Tudi tu se lahko učijo, berejo in pregledujejo knjige. V knjižnici učence vedno sprejme prijazna gospa knjižničarka, ki mnogo stvari tudi zelo dobro razloži.

Res smo veseli, da imamo tako prijazno ravnateljico in učitelje.

***Vanesa Vargek, Katja Raušl,
Nadja Žunkovič, Špela Hadler,
Larisa Horvat, 5.b***

V PRVEM RAZREDU

Sem Zala Mohorko. Obiskujem prvi razred. V šoli se učim računati, telovaditi in peti. Zelo rada se igram.

Zala Mohorko, 1.a

Sem Anja. V šoli se učim, plešem, računam, telovadim, se igram in rišem. V prostem času rada kolesarim.

Anja Marovt, 1.a

Sem Špela Kušar. Obiskujem 1. a razred. Rada se igram in rišem.

Špela Kušar, 1.a

Sem Ela Viher. Obiskujem 1.a razred. Rada se igram, pišem in se učim pesmice.

Ela Viher, 1.a

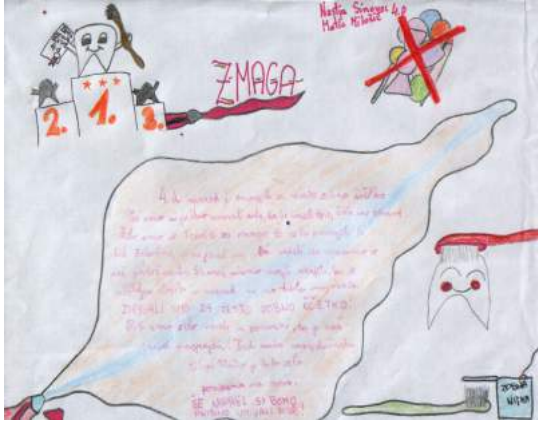
POSTALA SEM UČENKA 4.A RAZREDA

Ime mi je Ana, pišem se Poštrak. Obiskujem podružnično šolo Dobrovce. Moja učiteljica je gospa Darja Nerat. V razred je prišla nova sošolka Maja. Dobili smo nove predmete: naravoslovje, tehniko in angleščino. Angleščino nas uči učiteljica Katja Zobec. Upoštevam vsa pravila. Zelo sem vesela, ker sem postala učenka 4. razreda, saj se bom naučila veliko novega in zanimivega.

Ana Poštrak, 4.a

ZMAGALI SMO NA TEKMOVANJU ZA ZLATO ZOBNO ŠČETKO

4.d razred je zmagal na tekmovanju za zlato zobno ščetko. Vsi smo si namreč pridno umivali zobe, da bi imeli lepe, čiste in zdrave. Za zmago smo se zelo trudili.

Če ne bi zmagali, bi bili žalostni, a ne jezni, saj bi vedeli, da imamo še več priložnosti. Skoraj nismo mogli verjeti, ko

je učiteljica stopila v razred in na tablo napisala: "ZMAGALI SMO ZA ZLATO ZOBNO ŠČETKO!" Bili smo zelo veseli in ponosni, da je bil naš trud nagrajen. Tudi naša razredničara Lidija Vinter je bila zelo ponosna na nas.

SE NAPREJ SI BOMO PRIDNO UMIVALI ZOBE!

Učenci 4.d razreda

Zobke pridno si umivamo,
da tri zvezdice dobimo.
En, dva, tri, zlato ščetko osvojili smo.

Vsi veseli smo bili,
ker izvedeli smo,
da v kino bomo šli.

Boris Bašnec, 4.d

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 13.11.2006, smo se z avtobusom odpeljali v Kočevje v dom Jurček. Ta dan smo najprej imeli kosilo, kasneje pa smo postlali postelje in pospravili svoje stvari v omaro. Nato smo si ogledali mesto Kočevje in bližnje jezero. Po večerji smo imeli spoznavni večer in ob 22.00 smo odšli spat. V domu Jurček smo bili pet dni. Počeli smo veliko stvari. Sami smo morali s pomočjo načrta poiskati Medvedovo jamo, sprehodili smo se po gozdni učni poti, imeli nočni pohod, streljali smo z lokom, kolesarili, telovadili in se igrali. Od teh dni sta mi bila najbolj všeč sredo in četrtek, saj smo imeli v sredo kviz, v četrtek pa disko. V petek, 17.11.2006, smo se odpravili domov.

Bilo mi je zelo všeč, vendar sem komaj čakala, da pridem domov, kajti pogrešala sem mamo.

NUŠA LADIČ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

BILI SMO V ŠOLI V NARAVI...

Učenci 2. a smo bili v letošnjem letu v Dolenji vasi pri Čatežu v domu ČEBELICA. Kako smo se imeli, kaj smo počeli, govorijo fotografije...

ŠOLA V NARAVI – Naši vtisi – lepljenka

V ponedeljek, 21. 5. 2007, smo se odpeljali v Kočevje v dom JURČEK. Vozili smo se tri ure. Pot je bila zelo dolga. Ko smo prispeli, smo najprej odšli v sobe. S sošolkami smo bile v sobi, ki smo jo poimenovala Poniji.

Gabrijela Sagadin

Po kosilu smo si ogledali mesto Kočevje. Videli smo lepo obnovljeno 100 let staro vilo, reko Rinžo, ki teče skozi Kočevje, jezero, kjer živijo raki, kot dokaz, da je voda zelo čista. Mesto obdaja veliko gozdov.

Nika Breznik

Ustavili smo se v cerkvi svetega Jerneja, ki ima dva zvonika, visoka 52 metrov. Potem smo se vrnili v dom, kjer nas je čakala sladka večerja. Po večerji smo odšli še na sladoled. Zvečer nam je učiteljica za lahko noč prebrala pravljico in potem smo sladko zaspali.

Timotej Kos

Drugo jutro smo najprej telovadili. Po zajtrku smo odšli na gozdno učno pot z učiteljico Marino. Tam smo gledali drevesa in iskali sledi živali. Najbolj pa mi je bilo všeč, ko smo iz zemlje kopali male živali. Med potjo smo našli odtis pasje tace in naredili njen odlitek iz mavca.

Urška Ploj

Popoldne smo v učilnici streljali z loki. Če smo želeli zadeti, smo morali biti mirni in natančni. Nato smo se šli vozit po reki Rinži s kanuji. Razdelili smo se v rdeči in rumeni kanu. Tekmovali smo, kdo bo hitrejši. Bilo je zelo zanimivo.

Patrick Mesarec

Po večerji smo odšli na pohod v mraku. Dvignili smo se nad strmo steno kamnoloma in videli celo mesto z okolico. Proti domu smo morali zelo hiteti, saj nas je presenetila nevihta. Do doma Jurčka smo bili že zelo mokri.

Žan Baranašič

V sredo dopoldne smo se odpravili v kraško jamo, v kateri je bilo čisto temno. Svetili smo si z baterijami. Videli smo velik kapnik in netopirja. Bilo nas je malo strah.

Aljoša Munda

Ko smo prišli v dom Jurček, nas je že čakal avtobus za odhod. Pojedli smo kosilo, odnesli prtljago in pospravili sobe za učence druge šole. Preden smo se poslovili, so nam učitelji iz doma podelili diplome za najbolj čisto sobo in za zmago na kvizu o živalih. Nato smo se odpeljali proti domu.

Ines Lesjak

Med potjo nas je ujela toča, a je hitro nehala. Tudi deževalo je zelo močno. Po dolgi vožnji smo prispeli do šole v Dobrovcah. Tam sta me čakala ati in bratec Gašper, ki mi je prinesel vejico s sladkimi rdečimi češnjami. Bil sem jih zelo vesel.

Matija Pečnik

Meni je bilo zelo všeč, ko smo si ogledali jamo. V njej so ljudje skrivali živali pred Turki. Preden smo šli v jamo, smo bili zelo strahopetni, saj je v njej zelo temno. Temo smo preganjali z žepnimi svetilkami. Učitelj Robert nam je pokazal, kje se je pred mnogimi leti v skalo s kremplji podpisal velik medved. Zato jami pravijo tudi Medvedova jama.

Aljaž Jager

Zelo sem se bala stopiti v jamo. Najprej sem šla s sošolkami, a sem se hitro vrnila. Potem me je v jamo spremljala učiteljica. S svetilkami smo svetili po stenah in stropu. Hoditi smo morali zelo previdno. V jamo je kapljala tudi voda. Bila sem vesela, da sem premagala strah.

Ana Purg

Sliko z jurčkoma, ki sta znak doma, je narisala Urška Ploj, avtor velike medvedje šape pa je Aljaž Jager.

MIKLAVŽANI V KOŠARKI SLAVILI DVAKRAT

V prepričanju, da šport krepi telo, smo se učenci petih in sedmih razredov hitro zagreli za košarko in sledili navodilom trenerja Mira Kaleziča, profesorja športne vzgoje, ki poučuje v naši šoli. Treninge imamo večkrat na teden in ker se nam je zdelo, da smo dovolj dobro pripravljeni, smo se odpravili na tekme. Najprej na Sladki Vrh, kjer smo igrali proti ekipi Sentilja in Slivnice ter doživeli pravo razočaranje. Ne zaradi naše igre, kajti prepričani smo bili, da smo dobro igrali. Jezili smo se zaradi sojenja.

Zaradi poraza nismo obupali, ampak smo še bolj marljivo trenirali. Spet je sledila tekma. Tokrat v naši telovadnici. Nasprotniki so bili učenci iz Dupleka. Premagali smo jih z rezultatom 35:5. Bili smo presrečni. Čakala nas je tekma še proti Šentilju. Napeli smo vse moči, poslušali trenerjeva navodila in slavili zmago z rezultatom 26:22. Sedaj spet pridno treniramo in se veselimo novih tekem. Seveda pa si želimo, da bi nas na tekmah gledalo več gledalcev in nas spodbujalo.

Če vas zanima, kdo se je v teh tekmah pošteno potil in trudil, preberite imena tekmovalcev. To smo bili: Tomaž Kac, Rene Derčaj, Žan Kolar, Igor Legčević, Matej Petek, Dejan Beriša, Marko Klobučar, Žan Mom, Denis Lizzi, Žiga Munda, Luka Boso, Uroš Kričak, Đorđe Kričak, Blaž Obradovič in Matic Paska.

Matic Paska, 5.b

Klemen

Gašper

Benjamin

TUDI TO SE LAHKO ZGODI... V ŠOLI JE VSE NAROBE

Torba me je nesla v šolo. Prvo uro smo imeli OKITAMETAM, narobe MATEMATIKO. Razred je že bil v učiteljici. Kreda je z računom napisala tablo. Na učiteljico. Račun je napisal in nas izračunal. Za malico smo imeli eurokrem in kruh. Eurokrem se je namazal na kruh in nas pojedel. Drugo in tretjo uro smo imeli ONVOKIL, narobe LIKOVNO. Sončni zahod je na papir narisal Andraža. Po tem kratkem pouku je avtobusna postaja šla na nas. Končno je prispel busovta. Nato se je dom pripeljal do nas. In tako je hiša sedela v meni in bilo je konec dneva.

Andraž Tergušek, 4.e

Žana

Teja

Tadeja

LUTKOVNI KROŽEK

LUTKA ima pri otroku izredno moč. Z njo se otrok istoveti, preko lutke prebreme strah, težave, s katerimi se srečuje. Ob njej se sprosti govorno in telesno. V lutkovni krožek so vključeni učenci I. triade. Krožek obiskuje 16 učencev.

V lutkovnem krožku smo izdelali: lutke na kuhalnici, senčne lutke, naprstne in ročne, lutke za lutkovno predstavo Papagaj in sinica ter plakat Veseli lutkarji.

Pripravili smo razstavo, ki so si jo ogledali starši. Bili so navdušeni nad spretnostjo in ustvarjalnostjo otrok ter izvirnostjo lutk. Nasmeh na njihovih obrazih je govoril o njihovem zadovoljstvu.

Mentorica: Zorka Kirbiš

RAZSTAVLJENE LUTKE

KOSTANJEV PIKNIK

V četrtek, 19.10.2006, smo imeli na šolskem dvorišču kostanjev piknik, na katerem smo bili učenci, učiteljice in starši. Kostanje je pekel gospod hišnik. V šoli so potekale likovne delavnice, kjer smo lahko ustvarjali. Nastala likovna dela smo razstavili po šoli. Na igrišču so fantje z očeti igrali nogomet. Mame so pekle pecivo in lahko smo se posladkali. Ko se

je stemnilo, smo se razšli. Na pikniku je bilo zelo zelo lepo in upam, da se bomo še kdaj tako zbrali.

Maša Patafta, 4.a

PRIREDITEV VARNOST V PROMETU

V četrtek, 21.9.2006, smo se zbrali v šoli, pojedli malico, se pogovorili o lepem vedenju in se nato z avtobusom odpeljali v Maribor na prireditev, ki je bila na Trgu svobode. Že na avtobusu je bilo veselo, saj smo prepevali pesmi znanih pevcev. Ko smo prispeli, smo si ogledali vse, kar so imeli pripravljeno. Najzanimivejši je bil prikaz, kjer smo lahko videli, zakaj je dobro, da smo v avtomobilu pripasani. Pri tem prikazu je sodelovala naša učiteljica Darja. Sedla je na sedež, se pripasala in se skupaj s sedežem zelo hitro zapeljala proti nam. Na koncu proge jo je sunkoma ustavilo in če ne bi bila pripasana, bi učiteljico vrglo na nas. Bilo je zelo zanimivo.

Na prireditvi so bili tudi reševalci, redarji in policisti, ki so predstavljali svoja vozila. Med nami se je sprehajal veliki pasovček. Po ogledu so nastopali ČUKI, mi pa smo zraven peli, plesali in ponavljali: » RED JE VEDNO PAS PRIPET.« Najzgovornejši je bil Jože Potrebuješ, ki nam je tudi razdelil njihove kartice. Dobili smo tudi pasovčka. Vmes smo odšli še na sladoled. Čas je hitro minil in odpeljali smo se nazaj proti šoli.

Imel sem se zelo lepo in tega dne ne bom nikoli pozabil.

TADEJ BOGOVIČ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

ZA LJUBITELJE ANGLEŠKEGA JEZIKA

War of mankind (The beginning)

Once upon a time in the past the humans ruled the galaxy... Well at least they thought so.

Everything was in perfect shape in Sector 2. Or was it? It was just another boring day for merchants traveling there. One of them was Tom. He was son of a rich merchant John Lordinger and his mother died a few years ago. Tom traveled with his father and it was just an ordinary day, until they saw all ships in the sector disappeared. Tom's father activated deep scan radars but still no ships.

"Hmm but they were all alright five minutes ago", Tom said. Father tried to fix the problem. Meanwhile they stopped moving.

"Daddy, why don't we move?" asked the Tom. Father finally repaired the radar and saw that everything was sucked in some strange object. "We must get out oh here", dad shouted. He noticed that they were moving in that object too.

When they got sucked in, they saw the other ships were there too. It was a big chamber with lasers and some orbs inspecting the ships and disabling their weapons. Everyone got abducted but Tom didn't. He then realized he rescued himself because someone wanted that.

He had been searching for his father for five long years and then he finally found a clue. It was a floating cargo. He loaded

the cargo the cargo on the ship and inspected it. He saw a copy of a hard drive. He loaded it on the ship computers and saw there was a huge database of data in it. He opened it and saw it was somehow a copy of a memory that humans have. He quickly scrolled the text. And at the end he saw of the abducted people that day, he found his father on the database too and his brain memory was there too. He also found that his name was the last on the list but the file was empty. When he closed the files he found that they came from the planet Karthos which was a few light-years away. He slowly approached the planet hiding in the big meteor cloud. He saw that there were some buildings there. At the night he landed on the planet and inspected the buildings. He saw that was an experiment made by other beings. He also found that there was a building there which looked like a jail. He also saw that the beings weren't here so he went into the building. He saw thousands of humans and other beings there as prisoners. He also found his father. He quickly saved him and gave the hologram security keys to the others. Father told him that they were doing brain experiments on them every day. When everyone got out of cages they all went to Tom's ship. Then he saw the beings they were like humans but they had some robot implants in them. The battle begun, it was horrible. Although there were much more humans than these aliens, the aliens had a technologically, better weapons when only humans, Tom and his father, had laser gun. They were the only ones who escaped. They quickly warned the mankind and the war began...

TO BE CONTINUED...

Alen Rajšp, 7.b

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA UČENCEV IZBIRNEGA PREDMETA "BAD BLEIBERG / AFFENBERG"

Pot nas je mimo Dravograda peljala naprej do Pliberka, kjer stoji rudnik Terra Mystica. Iz prvotno 1300 km dolgega sistema rogov rudnika so leta 1995 uredili turistični rudnik.

Vodeni ogled rudnika je trajal približno eno uro. Začelo se je s preoblačenjem v zaščitno obleko in čelado, nato spust po 68 m dolgi drči v globine rudnika. Sprehodili smo se skozi 7 jam. Vsaka je predstavljala en del zgodovine: nastanek sveta, delo zdravnika Paracelsusa ...

V rudniku smo srečali veliko palčkov, časa za pogovor z njimi pa nismo imeli. Z 800 m dolgo jamsko železnico smo se peljali po rovu rudnika do dvigala, ki je edino 49 m globoko jamsko dvigalo v Avstriji. Pri izhodu smo lahko občudovali

in tudi kupili razne kamne, verižice, prstane ...

Mimo Osojskega jezera smo se peljali do naslednjega cilja našega izleta živalskega vrta – Affenberg, v kraju Landskron. Med opicami vrste makaki smo se prosto sprehajali, vodič živalskega vrta, nas je predhodno opozoril, na kaj moramo biti pozorni, ko hodimo med njimi. Pokazale so nam nekaj vragolij, predvsem pa so dovolile, da jih fotografiramo.

Pozno popoldne smo se odpravili proti domu. Vračali smo se zadovoljni, polni lepih vtisov in z novimi pričakovanji za naslednjo zaključno ekskurzijo.

***Učenci in učenke z učiteljico
izbirnega predmeta nemščina***

SKRBIMO ZA ČISTO OKOLJE

Čistilna akcija LD Rače in okoliških šol

Gozdovi so pljuča sveta. Dovajajo nam svež zrak, hrano, senco in podobno. Seveda se vse to uniči, če se spremenijo v smetišče. In naši gozdovi, žal, že kar nekaj časa kažejo takšno podobo. V njih ležijo pločevinke, steklenice, papir in pa tudi ostanki mrtvih živalih in avtomobili.

Bilo je lepo sobotno jutro, ko smo se ob osmi uri začeli zbirati pred gostiščem Živko, kamor, seveda, nismo šli zapravljat denarja, ampak smo se na tem mestu zbrali vsi, ki smo se udeležili čistilne akcije. Že nekaj dni pred tem nas je o njej v šoli obvestil pomočnik ravnateljice, gospod Zvonko Trstenjak. Na njegovo povabilo se je odzvalo nekaj mojih vrstnikov. Zbralo se nas je približno petnajst. Z zbirališča nas je pot vodila do mesta, kjer so nas že čakali lovci. Povedali so nam, katere gozdove naj prečešemo, in nam dali rokavice ter vreče za zbiranje odpadkov. Odšli smo veselo na delo oziroma odpravili smo se v gozdove. Že prvih nekaj korakov smo imeli vreče skoraj polne. Po eni strani je to dokazovalo našo pridnost, po drugi strani pa se je postavilo vrsto vprašanj o človekovem odnosu do narave.

Kaj vse ljudje vse odlagajo v gozdove! Najverjetneje se večina ne zaveda vloge gozdov in zelo neodgovorno ter brezglavo ravna z odpadki.

Napolnili smo vreče in jih pustili na ovinku ob gozdu. Kasneje so jih lovci odpeljali. Odšli smo naravnost in odkrili veliko odvrženih čevljev in živali v vrečah. Marsikomu je postalo slabo, ko je videl ostanke živali, po kateri so se plazili črvi. Ogabno.

Preden smo odložili prve smeti, smo odvrgli tudi veliko gum, avtomobila pa ne. Resnično, našli smo tudi avto, ob katerem smo se precej šalili na račun gum, medtem pa marljivo pobirali smeti.

Vstopali smo globlje v gozd in tudi tu nabrali veliko odpadnega materiala. Polne vreče smo odvlekli k cesti. Tudi te so lovci odpeljali s traktorji. Počistili smo gozdove in opravili dobro delo. Zmagoslavno smo se bližali lovskemu domu v Račah. Tam nas je čakala malica. Po obedu smo poklicali starše in ti so nas odpeljali domov.

Zapomniti si je treba, da gozdovi niso zrasli, da bi vanje metali smeti, temveč da bi v sožitju z njimi živeli zdravo življenje.

Prijetno je bilo spoznanje, da smo tudi z letošnjo akcijo pripomogli k večji čistoči narave in da bo najbrž tudi v čistem gozdu dobilo svoj prostor še kakšno drevo.

Luka Klemenčič, 8.a

Robert Wochl, 1.b

Maja Pernek, 1.b

Lea Ema Jakopin, 1.b

Špela Žgajner, 1.b

Marko Gutman, 1.b

Sandra Zidanšek, 1.b

VESOLJE

Vesolje je zelo veliko,
a bi zmožel narisati sliko.
V vesolju so zvezde,
sonce in planeti,
vsi, razen naše zemlje,
niso magneti.
Ko z raketo poletimo v vesolje,
lepo je, a na zemlji
nam je veliko bolje.
Ko sonce posvetli naš svet,
je topel kot cvet.

Beno Gangl, 1.b

Katja Bertoncelj, 4.c

Tadeja

KAJ JE NA KONCU SVETA?

Na koncu sveta ni vojne, ne, ne.
Na koncu sveta je velik travnik.
Na travniku je ljubezen, domišljija,
a najlepša pa je luč življenja,
ki odžene vsak kanček nasilja.
A do nje pride tisti,
ki si to res želi.
Pot je težka,
čez sedem gora,
kjer prebivajo zmaji,
pa vse do umirjenih voda,
kamor pride le tisti,
ki ljubezen pozna.

Ana Marija Zupanič, 4.c

NAŠE DOBRE MAMICE, OČETJE, BABICE IN DEDKI

Moja mami mi solzice
obriše,
me v naročje vzame
in tesno me objame.
Ko je pozno ponoči,
mi tri poljubčke da na nos,
res, to ni štos.
Vsaka mama je drugačna.

Katja Bertoncelj, 4.c

Moji mamici je ime Gordana. Ime mi je res
všeč, saj ji tudi zelo pristaja. Stara je 39
let. Zelo je zabavna in smešna, ob njej mi
nikoli ni dolgčas. Po zunanosti je zelo
lepa in nosi oranžna, rjava in rdeča
oblačila. Njene kostanjevorjave oči kar
zasvetijo vame. Po poklicu je
potnica. Rada ima živali in otroke.
Želim izpolniti njene največje želje.
Nekaj sem jih že, nekaj pa jih še
moram. Je takšna kot vse ostale mamice.
Zelo jo imam rada.

Katarina Paska, 4.c

Učenci 3. a smo o besedi MAMA povedali tole:

MAMA je nekaj najbolj dragocenega.
MAMA je ljubezen.
MAMA je, ko ima nekoga rada in ima
otroka.
Če ne bi bilo MAME, ne bi bilo nas.
MAMA je najlepša beseda, MAMA je ena
sama.
MAMA nam daje ljubezen, MAMA nam
pomeni vse.

Moja babica je vesele narave.
Zjutraj v trgovino hiti,
čez nekaj časa spet doma sedi.
Je sečna in nikoli tečna.

Rada se igra z menoj
in se smehlja.
Rad jo imam in
za nič na svetu je ne dam.

Dejan Bogovič, 4.

Moja superbabica je vedno
nasmehana.
Iskrice v očeh ji vedno žare.

Razvaja me in v kino vozi me. Poleti
hodiva na sladoled in okrog na potep.

Saj res. To je moja,
samo moja babica Vlasta.

Živa Sagadin, 4.a

NAŠI OČKI
V SLIKI
(3.a razred)

Urška

Žan

Patrick

Nika

Matija

Tim

Leon

Ines

Gabrijela

Aljaž

Ana

Babica je kakor sonček,
a je tudi moj bonbonček,
bere rada knjige dolge
in raznolike revije.

Cvet pravi je,
a včasih tečna je.
Le kdo je to?

Maša Patafa, 4.a

Moja babica je bila zlata,
a prišla je smrt,
jo odnesla v nebesa
in zdaj gleda na zemljo,
me čuva ter varuje
kakor angelčka.

Moj dedek še živi,
mi kupuje knjige
in se za moje znanje
bojuje,
ker še živi, ga imam zelo zelo rad.

Andraž Kralj, 4.a

Moja babica je zlata,
ker se rada smeji,
mi vse naredi,
se z menoj igra in smehlja.

Moja babica ima
predpasnika dva.
Rada gleda nadaljevanke,
ob njih se smeji,
včasih tudi solzo spusti.

Babica je sonce zlato.
Rada jo imam.
Borovnice rada nabira
in meni pol jih da.
Cofek mehek je,
ki vedno objema me.
A ko bo odšla,
jaz bom žalostna.

Nuša Ladič, 4.a

Takšna je moja babica.
Za nič na svetu je ne dam, saj jo rad imam.

Tadej Bogovič, 4.a

MOJA DRUŽINA

Moj ati je zlato sonce,
ki se z mano igra
in me rad ima.

Mami atiju rada nagaja,
takrat še jaz se ji pridružim
in potem se vsi igramo ter smehljamo.

Mami se tudi z mano igra,
kuha, pere, se smehlja.
Vedno rada me ima
in mi kazenske nikoli ne da.

Nivi je moja sestra,
ki stvari mi kupuje
in tudi ostalo družino obdaruje.
Rada me ima in se vedno smehlja.

Takšna moja je družina.
Za nič na svetu je ne dam,
ker naredi mi dober dan
in je moj družinski panj.

ANDRAŽ KRALJ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

MOJA BABI

Moja babi gre na vrt,
da pogleda, če je kje krt.
Krta pa ni,
pa se skrit babici smeji.

Babica rada peče potico
in pogovarja s teto Mico.
Medtem ko pogovarjata se,
potica se zažge.

Ko vse narobe ji gre,
dedi prihiti
in pomaga ji,
hi, hi.

JURE NIKAČEVIČ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

Je delaven mož,
rad se veseli, igra
in počne še dosti drugega.
Ob petkih travo kosi,
peče na ražnju dobre jedi.

Košarko igra,
to ga sprosti in veseli.
Zelo rad se tudi z mano igra
črnega Petra, štiri v vrsto
in še marsikaj.

Včasih jezen, včasih vesel,
a vedno rad bo pesmi pel.
Nikoli nikamor ne bo odšel,
doma bo ostal
in se z nami igral.

DEJAN BOGOVIČ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

MOJ OČKA

POČITNIŠKI DOGODKI NAJLJUBŠI POČITNIŠKI DAN

Bil je vroč poletni dan.
Sonce je pripekalo tako
močno, da je še v senci
bilo vroče. Sladoled, ki
sva si ga kupili s
prijateljico Marušo, se je
kar topil in spolzel med
prsti, tako da sva kmalu
ostali brez njega.

Veselo sva se odpravili v vodo. Ko sva se
potapljali, sva še tu in tam na dnu morja
našli kakšno školjko. Dan je hitro minil,
toda dogodivščine so se šele začele.

Zvečer sva v kempu, kjer je dišalo po
raznovrstni hrani, tudi medve razmišljali,
kaj bi si privoščili za pojest, saj staršev ne
bo hitro nazaj.

Verjetno se vrnejo
proti jutru, tako kot
vedno. Seveda, saj
so na dopustu in si to
lahko privoščijo. Po

kratkem premisleku sva se odločili, da si
spečeva palačinke. Maruši sem
predlagala, da spečeva palačinke. Ideja ji
je bila všeč. Peka je bila hitro za nama.
Palačinke so nama zelo teknile, saj so
bile slastne. Ojoj, zdaj se je pa potrebno
urediti za spanje. Toda vrsta pred
umivalnico je bila tako dolga, da sva raje
stekli do morja in se na hitro okopali.
Zlezli sva v pižame in odšli v najin šotor.
Vsaka je imela svojo prenosno svetilko,
saj je to nujno potrebno, če spiš v šotoru.
Ponoči te lahko obišče kakšna žival. Toda
to noč ni bilo tako. Kazalci na uri so se
počasi premikali, zunaj pa je začel pihati
veter. Temno je že bilo, veter pa je vedno
bolj pihal in veje z dreves so imele čudno
obliko. Postalo naju je strah,
saj sva slišali čudne zvoke in
nisva bili prepričani, ali je to
res veter. Naenkrat je po
šotoru močno zaropotalo, z

Marušo sva zakričali na ves glas. V istem hipu pa se je na šotoru odprla zadrga. Vanjo je pogledal moj ati, toda še preden je karkoli rekel, je v glavo že dobil žogo. Mislili sva namreč, da je bil sosedov pes, ki sva se ga obe zelo bali.

Danaja Romih, 1.a

Sreča, da ati ni bil hud. Le nasmehnil se je. Zatisnila sem oči in trdno zaspala.

Valentina Slatinek, 5.c

Mitja Štifter, 1.a

NEPOZABNO DOŽIVETJE

Moj najlepši letni čas je poletje. V tem času se s starši vedno odpravimo na zaslužene počitnice, ki se jih že vsi zelo veselimo.

Lani smo se v mesecu juliju odpravili na Hrvaško na otok Pag. Vreme je bilo lepo, sončno in zelo vroče, vseh deset dni. Zelo smo uživali v kopanju, sončenju in raznih izletih z ladjo.

Nekega dne smo se odpravili kopat v zaliv Zrče, kjer je zelo lepa plaža. Staršem sem predlagal, da bi se peljali s pedolinom, in to se je res zgodilo. Ko smo se nekaj časa že vozili po morju, sem v bližini zagledal veliko ribo in se prestrašil, saj sem mislil, da je morski pes. Ko je priplaval bliže, smo videli, da je delfin. Bili smo veseli in hkrati prestrašeni, saj v živo delfina še nismo videli.

Ko smo se namenili nazaj na obalo, sem bil nepreviden in sem padel s pedolina. V tistem trenutku se je od nekod pojavil delfin in prijel sem se za njegovo »perut«, kot sem to videl v filmih. Oče in mama sta

vse to s strahom opazovala, jaz pa sem zelo užival.

Ko me je delfin privlekel do bližine obale, se je prestrašil množice kopalcev in v hipu odplaval na odprto morje.

Tega dogodka se bom z veseljem spominjal vse življenje. Med počitnicami bomo znova šli na Pag in upam, da se z delfinom ponovno srečava.

Blaž Balažič, 5.b

ČOFOTANJE V TERMALNEM KOPALIŠČU PTUJ

Plavanje ali čofotanje (vseeno, kako se izrazimo) ima čisto enak pomen. Plavati sem se naučila na morju, ko sem bila stara pet let. Navdih, da bi se po dolgem času kopala z očetom in bratom, sem dobila v kopališču

Pristan, ko smo s sošolci šli preizkušat svoje znanje in plavalne sposobnosti.

Dan pred začetkom pouka, 2. maja 2007, smo se odšli kopat v Terme Ptuj. Bili smo v notranjem bazenu, saj je bilo zunaj še mrzlo. Pihal

je veter. V notranjem bazenu je bil tudi tobogan, seveda na moje veliko veselje. Že od nekdaj imam rada tobogane. Bil pa je preveč zavit, vijugast, zato mi je postalo slabo.

Naslednjih nekaj uric sem preživela s svojim bratom Tobiasom. Tekmovala sva, se potapljala in počela še veliko drugih vragolij. Kmalu se je približeval čas odhoda. V slačilnice smo se šli preobleč, si posušit lase, nato pa smo se odpravili domov.

Ta dan sem preživela zelo lepo. Pričakujem še veliko takšnih dni.

Marjetka Štručl Rojko, 5.b

IZLET NA MADŽARSKO

Med prazniki smo obiskali sosednjo državo Madžarsko. Ogledali smo si glavno mesto Budimpešto. Skozi mesto teče reka Donava. Mesto ima veliko tržnico. Ogledali smo si najstarejše kopališče in se tudi okopali. Zelo zanimiv se mi je zdel ogled živalskega vrta. Značilnost Madžarske je rdeča paprika in vsi izdelki iz nje. Končal se je zelo lep in poučen izlet.

Nino Lepej, 2.b

Tilen Plošinjak, 1.a

BILI SMO V GARDALANDU

V ponedeljek smo odšli v Italijo, v Gardaland. Tam smo se vozili in se zabavali. Ponoči smo odšli v hotel. Zjutraj smo šli h Gardskem jezeru in smo se peljali z ladjo. Dobila sem veliko stvari. Potem smo šli domov.

Živa Sovič, 2.b

Urša Polše, 1.b

NA IZLETU

Tudi jaz sem bil na izletu. Videl sem drevesa, rože in hiše. Z Alešem in Majo sem šel tudi v kino. Gledali smo film mistra Bina. Doma sem igral plejstejšen 2.

Matej Muršec, 2.b

Matic Brunec, 1.b

NA MORJU

Med zimskimi počitnicami je izstopala le ena stvar, in sicer obisk ortopedske bolnišnice. Bilo je tako.

V petek, 2.3.2007, smo se ati, Mojca in jaz odpravili proti Ankaranu. Vedela sem, da se zdravnik lahko odloči za steznik zaradi moje hrbtenice in prav zato mi obisk v Ankaranu ni bil po volji. Vožnja je trajala tri ure. Po dobri uri in pol vožnje smo se ustavili v lokalu ob cesti. Ko sva ati in jaz pojedla vsak po en kolaček in sta Mojca in ati popila kavo ter kozarec vode, smo se odpravili naprej.

Ko smo prišli na vrsto, nas je sprejel zdravnik srednjih let. Njegove očitno

priljubljene besede so: » Kaj, da, ne...« V vsakem stavku jih uporabi. Poslušala sem stavke s temi besedami in komaj sem se zadržala, da se nisem glasno zasmejala. Po pregledu smo odšli na kosilo in po kosilu domov. Med potjo smo se ustavili v enem od lokalov in pojedli vsak svoj kos torte.

Čeprav smo domov prišli po trinajstih urah in čeprav sem bila zelo utrujena, sem bila vendarle vesela, da nisem dobila steznika.

Doroteja Vrbovšek, 5.c

POSTRIGLA SEM SI LASE

Nekega poletnega dne, ko sem imela tri leta, sem se v kuhinji igrala s škarjami, mami pa je bila v drugem prostoru. Rezala sem škatlo in se spomnila, da bi lahko imela novo frizuro. Odrezala sem si lase, ki so mi padali na čelo. Mami je čez nekaj časa opazila, da sem drugačna. Ko je ugotovila, da imam postrizene lase, je najprej mislila, da me je postrigla babica.

Nato sem ji priznala, da sem si lase porezala sama in mami ni bila vesela, kajti lahko bi se urezala ali pičila v oko. Še danes se spomnim, da sem imela zelo smešno frizuro.

PINA POLENIK, 4.a
Podružnica DOBROVCE

PADEL SEM V VODO

Bil je lep dan. Imel sem štiri leta. Z družino smo šli na sprehod. Prišli smo do potočka, kjer je bil most. Nabral sem si kamenčke in jih z mosta metal v vodo. Spodrsnilo mi je in padel sem v vodo. Bila je zelo mrzla. Hitro sem vstal in splezal

nazaj na most. Vsi so se mi smejali in rekli, da sem bil prej zunaj kot pa notri. Tako je bilo našega sprehoda konec.

DEJAN BOGOVIČ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

Klemen

Ela Viher, 1.a

NAŠI HIŠNI LJUBLJENČKI

MOJA MUCA

Muce sodijo med zelo priljubljene živali. So zelo igrive in ko niso pri volji za igro, začnejo »krampati«.

Opisala vam bom svojo mucu. Ko sem bila stara šest let, se je k nam priplazila majhna, tigraste barve.

Neprestano je mijavkala pred našimi vrati in opazila sem, da je izgubila starše. Poimenovala sem jo Felix, saj sem bila prepričana, da je mucek. Felix se je z menoj igral in igral, kar naenkrat pa je postal podoben potepuški mački. Ves čas se je potepal in noro praskal. Velikokrat sem bila jezna nanj, saj me je enkrat tako popraskal, da sem imela rano dva tedna. Ko je zrasel, sem opazila, da sploh ni mucek, temveč mucka. Njegovo ime sem spremenila. Sedaj se imenuje Felisa. Na novo ime se je zelo težko privadila.

Vsako jutro prihiti k vratom in ko je lačna, začne na vso moč mijavkati. Pozabila sem povedati, da je zelo izbirčna pri hrani. Ni ji dovolj navadna konzerva z

mačjo hrano. Veliko bolje se počuti, če se nasiti z okusnim wiskasom. To mi pri njej ni preveč všeč. Mucu sem že velikokrat prijavila na nagradno igro wiskas in za nagrado je že dostikrat zadela svojo najljubšo hrano z okusom po ribah.

Ko sem bila še majhna, sem vedno mislila, da bo Felisa nekega dne imela mladiče, a sem se na žalost motila. Ugotovili smo, da jo je najverjetneje prejšnji lastnik steriliziral, ker še do sedaj ni nikoli postala mamica, čeprav ji ne manjka snubcev. To me je razžalostilo. Pa nič zato, saj ni moj cilj, da ima mladičke. Pomembneje je, da imam njo. Moram povedati, da je Felisa tudi pravi mačji lovec. Skoraj ne mine teden, da ne bi domov prinesla miške. Kar na jok mi gre, ko vidim uboge živalce. A ne morem pomagati. Takšno je pač življenje. Moji muci delata družbo še dve papigi: Pikica in Pikec. Učim ju govoriti, a opažam, da je ves moj trud zaman. Govorita še vedno samo papagajščino. Naslednjič pa, obljubim, vam bom opisala svoji dve papigi.

Vanesa Vargek, 5.b

OBLEČENI MAČEK

Živali nas kratkočasijo in nas imajo rade, zato pričakujejo, da jih bomo imeli radi tudi mi.

Pravimo, da je pes človekov najboljši prijatelj. Tudi maček je lahko.

To sem spoznala sama, saj sem imela mačka.

Nekega dne je deževalo in sem bila z mačkom v hiši. Ker pa se je takrat moja sestra še igrala s punčkami, sem eni vzela nogavice in jih oblekla mačku. Najprej se je upiral, potem pa se je ulegel na kavč in začel presti. Minute mačkovega ujetništva so se iztekale, jaz pa sem se ob tem zabavala. Smejala sem se na ves glas in čeprav to mačku ni

ugajalo, so nogavice ostale na njegovih tačkah. Čez nekaj časa je začel praskati s kremplji okoli sebe. Skakal je z enega konca na drugega, se pri tem zvijal in se hotel rešiti nogavic. Postal je nevaren. Njegova telovadba se je končala, ko sem mu slekla nogavice. Takrat se je umiril in vse je bilo v redu. Hotela sem se mu prikupiti, zato sem mu dala mleko. Znova sva postala dobra prijatelja.

Tu je tudi konec moje zgodbe. To sem storila le enkrat, saj se mi je zdelo, da maček ni preveč užival ob moji domislici.

Anja Jakopin, 5.b

Aljoša

Gašper

MOJA NIMFA LUKICA

Zelo sem si želela žival,
toda katero? Psa?
Preveliko. Mačko?
Preveč se potepa.
Zajec? Smrdi! Hmm,
kaj pa ptič? Toda
katere vrste?

Skobčevka? Premajhno. Ara? Preveliko.
Kaj pa nimfa? To bo to!!!!!!

Bila je nedelja. Cela družina se je
odpeljala v trgovski center City. Vstopili
smo v trgovino Tukano. Kupili smo lepo,
sivo-rumeno-belo nimfo. Žal je po enem
tednu poginila. Kupili smo drugo. Dala
sem ji ime Riki. Umrla je po enem
mesecu. Tokrat nismo več hoteli tvegati,
a smo se spet odločili za nakup. Kupili
smo plaho rumeno-belo ptičko. Mislila
sem, da je samec in mu dala ime Luki.

Prvi mesec je bil prestrašen. Po mesecu
dni pa sem ga izpustila iz kletke. Za
glavno postajo si je izbral mamino glavo.
Ne vem, kdaj sem ga prvič kopala, toda
bil je zelo ljubek, ko je ves moker sedel
na brisači.

Po enem letu je začela leči jajca. Do
sedaj jih je sedemindvajset. Toda ni bil
samec. Ker je bila samica, sem jo
poimenovala Lukica.

Zdaj ni več plaha, samo grize (kljuva)
rada. Imamo jo že več kot tri leta. Najprej
smo imeli njeno kletko v kuhinji na stolu,
nato obešeno s stropa, zdaj pa je v moji
sobi na polici med mojimi najboljšimi
plišastimi igračkami.

Želim si, da bi še dolgo živela.

Katja Raušl, 5.b

MOJA PRAVLJICA

BELA KAČA S KRONICO

Nekega dne sem sedel v sobi. Iz kota je prilezla kača z zlato krono. Rekla je, da je lačna. Dal sem ji mleko in za zahvalo mi je dala krono. Krono sem dal pod posteljo. Zjutraj je bil pod posteljo skiro.

**Kevin KOROŠEC, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Nekega večera sem se igral v svoji sobi. Kmalu je k meni prilezla kača. Rekla mi je, da je lačna, zato sem ji ponudil pico. Bila je vesela in v zahvalo mi je pustila zlato krono. To krono sem shranil na polico za igrače. Naslednjega dne me je tam čakalo presenečenje – BIDAMAN.

Alex LOBENWEIN, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

Nekega dne je v kuhinjo prišla bela kača s kronico. Rekla mi je, da je žejna. Dala sem ji piti. Za zahvalo mi je pustila krono na mizi. Drugo jutro sem se zbudila in sem našla na mizi BARBIKO.

Nika REPNIK, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

Nekega večera, ko sem legel v posteljo, je prišla bela kača s kronico. Rekla mi je, da je lačna in sem ji šel po pico. Ko je pojedla pico, mi je dala zlato kronico. Potem je odšla. Kronico sem dal na polico. Drugo jutro me je namesto kronice čakal novi BIDAMAN.

Žiga BAJRIČ, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

KATAPULT KUMARA IZSTRELIL MUČA TAČKA

Nekoč sem živel, no, oprostite, živim še danes in ime mi je Taček. Potoval sem v vesolje. Povedal vam bom, kaj vse se mi je zgodilo.

Hodil sem po vrtu, saj je Andraž, moj gospod, zalival kumarice. Takrat se je zgodilo nekaj zelo čudnega. Po pomoti sem stopil na malo kumarico, ki me je izstrelila v vesolje. Pristal sem na vesoljski lokomotivi, ki me je odpeljala na veliki planet v obliki purana. Takoj sem ugotovil, da je planet naseljen, in to z mačkami! Bilo je čudovito, pravi mačji svet. Vendar, če je nekaj zelo dobrega, obstaja tudi nekaj slabega. To je bil strašni Perzian, ki je hotel zavladati planetu Puran. Bil je velik, zelo močan, hudoben in lep. Bil je tako lep, da so vse punce »padale nanj«. Samo jaz sem

vedel, kakšen načrt ima in moral sem ga ustaviti. Vtihotapil sem se na njegovo ladjo. Dobil sem ga pri njegovem delu. Ravno je delal zadnjega robomačka. Ko me je zagledal, je potegnil meč. Razgledal sem se po sobi in videl oklep viteza. Vzel sem meč in že sva se mečevala. Na koncu sem zmagal in rešil planet Puran. Nekaj dni sem potreboval, da sem se spočil, nato pa sem sedel na vlak in se odpeljal skozi vesolje, ki je bilo čudovito. Videl sem na milijone zvezd in planetov. In ko sem prišel spet na Zemljo, sem začel uživati v razkošju, ki mi ga je nudil moj gospodar Andraž.

Povsod je lepo, toda doma je najlepše.

ANDRAŽ KRALJ, 4.a
Podružnica DOBROVCE

DOGODIVŠČINE V ŽIVALSKEM SVETU

ZAJČEK IN ZAJKLJA

Zajček in zajklja sta se igrala igro slepe miši. Zajček Miki se je zaletel v drevo in si zlomil roko. Zajklja Eva je pohitela po zdravniku Jana. Ko je prišel Jan, mu je Miki povedal, kaj se je zgodilo. Jan je Mikiju pomagal. Čez leto dni je Miki imel zdravo roko. Od takrat naprej se Miki in Eva ne igrata igre slepih miši. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Lara Droždek, 3. c

DEŽNA KAPLJA IN DEŽNIK

Nekoč je v kleti sameval star otroški dežnik. Zunaj je začelo močno deževati. Deklica je bila žalostna, ker ni imela dežnika. V kleti je zagledala dežnik in z njim odšla na ulico. Na dežnik je padla dežna kaplja, ki je bila zelo srečna. Ko je začelo deževati, je dežna kaplja vedno čakala deklico z dežnikom.

Žana Cobl, 3. c

METULJ IN POMLAD

Nekega dne je živel bel metulj. Bila je huda zima. Metulj je komaj čakal pomlad. Čez en teden je iz snega pokukal prvi zvonček. Metulj je takoj poletel nanj. Rekel si je, da bo zvonček njegov. Kmalu je bilo zvončkov vse polno. Metulj si jih je nabral, odnesel domov in jih dal v vazo. Spet je prišla zima. Metulj je gledal zvončke in ni pogrešal pomladi. Živel je srečno do konca svojih dni.

Tonja Biškup, 3. c

ZAJČKOV ZOB

Nekoč je živel zajček Miško. Rad je jedel korenje. Nekega dne je izpulil zelo, zelo velik koren. Miško je vzkliknil: »Joj, koren je večji od mojega uhlja!« Zajček je ugriznil prvič, drugič in tretjič ter vzkliknil: »Auuu! Moj zob!« Bil je ves iz sebe. Odšel je k prijateljici Bobi, ki mu ni mogla pomagati, ampak mu je svetovala. Rekla mu je: »Jutri lahko greva k zobozdravniku, če želiš.« Miško se je bal zobozdravnika, a si je želel zob nazaj. Naslednji dan se je odpravil k zobozdravniku. Zob mu je popravil. Zajček je živel srečno do konca svojih dni.

Fatmir Berisha, 3. c

VEVERIČKA IN POMLAD

Nekoč je živela veverica, ki jo je zeblo v zimskem času. Odšla je po drevesih iskat orehe, žir in želod. Ničesar ni našla, zato se je vrnila v duplo na toplo. Ko je veverica zaspala, se je drugo jutro začela pomlad. Zjutraj jo je bolel trebuh. Odšla je h kravi, da bi ji lahko pomagala. Krava ji ni mogla pomagati. Rekla ji je: »Pojdi h krtu Zemljariju. On se gotovo spozna na to.« Odšla je k njemu. Krt Zemljarij ni imel časa. Svetoval ji je, naj gre k žabi Albi. Veverička se je vprašala: »Zakaj pa naj grem k njej?« Krt Zemljarij ji je odgovoril: »Žaba Alba je zdravnica.« Žaba Alba ji je svetovala, da mora v svojem duplu veliko počivati, ker bo dobila mladiče. Drugo jutro je že imela pet mladičev. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Doroteja Stojkovski, 3. c

KENGURUJEV ŽEP

Nekoč, pred davnimi časi, je živel kenguru. Bil je zelo vesel, saj je vedel, da se bliža velika noč. Njegov prijatelj zajček se je tudi veselil. Predstavljal si je, kako bodo pri mizi sedeli in se zabavali. Najbolj sta se veselila daril. Po večerji je mama rekla: »Poiskala bosta darila!« Zajček je našel paket, na katerem je pisalo njegovo ime. Kenguru pa darila ni in ni našel. Bil je žalosten. Odpravil se je k piščančku in ga vprašal: »Bi mi pomagal poiskati darilo?« Piščanček je rekel: »Seveda ti bom pomagal.« Iskala sta in ga našla. Darilo je bilo v kengurujevem žepu. Nato so se vsi odšli zabavat.

Nika Perger, 3. c

VABILO

Nekoč je živel zajček, ki je bil vesel, če je dobil darila. Bližal se je božič. Zajčkovi prijatelji so vsi dobili vabila za božično zabavo. Na vabilu je pisalo:

Dragi zajčki!

Vabljeni ste na božično zabavo. Imeli bomo sokove, torte, sendviče, glasbo, igre in najboljša darila. Vesela bom, če boste prišli.

Vaša Mini

Zajček je bil žalosten. Edini ni dobil vabila. Mini je rekla: »Zajček, boš prišel na mojo zabavo?« Zajček ji je odgovoril: »Kako, če me nisi povabila?« Mini je rekla: »Pa sem te, ti si moj najboljši prijatelj! Lahko se je vabilo izgubilo.« Zajček se je odpravil iskat vabilo. Šel je k rački in jo vprašal: »Račka, mi pomagaš poiskati vabilo?« Račka mu je pomagala. Odšla sta k psu. Vprašala sta ga za vabilo in tudi on je enako odgovoril. Podobno je bilo pri mucu. Iskali so in iskali, a vabila niso našli. Napotili so se k zajčku domov. Našli so vabilo v nabiralniku. Tako so se zabavali do konca svojih dni.

Nika Perger, 3. c

ZAJČEK PRIPOVEDUJE

Nekega dne je bila mama zajkla noseča. Imela je že pet zajčkov. Ko se je zajčica skotila, je bilo že vse pripravljeno. Očka je opazil, da se v maminem trebuhu nekaj premika. Skotila je še drugo zajklo. Tako je bilo v družini sedem otrok. Ko so se zvečer odpravili spat, sta majhni zajčici izginili. Ukradel ju je Zmajelin. To je bil hudoben zajec. Zjutraj, ko so se vsi zbudili, je mama zajkla ugotovila, da ni majhnih zajčic. Takoj je poklicala očeta. Ko je oče našel deklici, se je mama zelo razveselila. Kmalu sta se poročila in živeli so srečno do konca svojih dni.

Orijana Reš, 3. c

ČUDEŽNI ZAKLAD IN PRIJATELJI

Prijatelji Maks, Pepi, Rozika in Lana so se odločili, da se bodo šli igrati na obalo. Ko so prišli do obale, je Lana zagledala zemljevid. Vzkliknila je: »Poglejte!« Prijatelji so pritekli. Vprašali so: »Je to mogoče zemljevid zaklada?« Lana je rekla: »Menim, da je!« Vsi so se strinjali, da ga gredo iskat. Pričeli so ga iskati. Eden izmed njih je vzkliknil: »Poglej! Gremo tja kopat!« Kopali so in kopali ter končno prišli do zaklada. Bil je poln kamnov. Vsi so bili žalostni. Ko so ga pokazali mami, je bila presrečna. Mama je rekla: »Otroci, vi ste našli posebno zdravilo za očka!«

Orijana Reš, 3. c

ZMAJČEK TABALUGA

Nekoč je živel zmajček Tabaluga. Bil je žalosten, saj že leta ni videl prijateljev. Takrat je mimo priskakljaj zajček Bine. Bine ga je vprašal: »Zakaj si tako žalosten?« Tabaluga je odgovoril: »Oh, nimam prijateljev!« Bine je rekel: »No, pa bi bila lahko midva prijatelja.« Tabalugi se je ta ideja zdela čudovita. Od takrat naprej sta živela srečno in zadovoljno do konca svojih dni.

Domen Škoflanc, 3. c

Aljoša

Katja Klep, 1.b

O ŽENICAH

Potka pelje vse do vasice,
tiste vasice tam,
kjer so lepe, lepe ženice.

Nosijo obleke,
obleke prekrasne,
zraven sebe pa
imajo fante odrasle.

Ženičke ves dan delajo,
zvečer pa gredo na žure.

Katja B., 4.c

Katja Bertoncelj, 4.c

Ines Lepej, 2.b

PISANO POLETJE

Ko sije sonce in pada dež,
res ne vem,
kako preprečiti ga smem.

Zagledam mavrico
vseh barv, pisano,
popeljem se po njej.

Takoj povem
svojim prijateljem,
naj veselijo se z menoj.

Katarina Paska, 4.c

REKLAME -

brez slovničnih pravil
in z veliko domišljije
se pesmice z lahkoto
na papir izlije.

Zakaj ima travnik tako zeleno obleko in tako lepo barvo?
Mogoče zato, ker se vsak dan barva.
Barva travnika je najlepša barva na svetu,
saj se travniki barvajo po celem svetu.
Za barvanje travnikov vam priporočamo naravno barvo trave in čopič lahke sapice.

Aljoša Munda 3.a

Zakaj ima travnik tako zeleno obleko?
Zato ker je pomlad razlila zeleno barvo,
ko se je podila za starko zimo.

Sedaj rožice cvetijo
in ptički žvrgolijo
veselo melodijo.

Zelena obleka
je na travnik pripeta
in veliko smeja
med otroci obeta.

Travniki ima zeleno barvo,
ker je stkan iz zelenih trav
in umit z vodo žuborečega potočka.
Ana Purg, 3.a

Želite hlače lepo zelene?
Umivajte jih z želvjim praškom,
posušite z želvjim pihom,
obesite na kaktus
in jih pospravite v zeleno omaro.
Uspeh zagotovljen.

Urška Ploj, 3.a

Naravnost z domačega vrta
SVEŽA,
SOČNA,
v BARVAH NARAVE, naravnost z
domačega vrta.
SVEŽA,
SOČNA,
v BARVAH NARAVE.
Š P I N A Č A,
ki vam RDEČA lička prinaša,
v mišice pa MOČ vrača.

Matija Pečnik, 3.a

Na hribčku pa
starček sedi,
pipo kadi
in vpraša:
»Če je pomlad zelena,
nekaj manjka.
Kaj mislite?
Ali ne veste?
Šolarji,
ki se po trati podijo
in zeleno barvo
v dlan lovijo.«

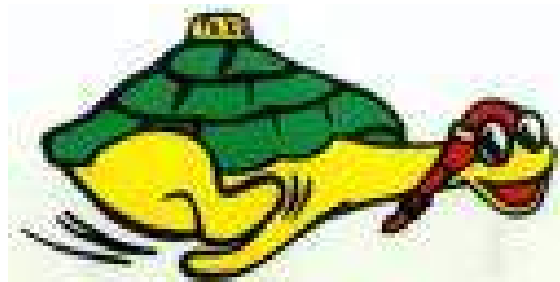

Nika Breznik, 3.a

Zakaj ima travnik tako zeleno obleko?
Zato ker ga gospodar oblakov
z vodo redno zaliva.

Po zalivanju
pa priporočamo
fen toplega sonca
in rahlega vetra.

Žan Baranašič, 3.a

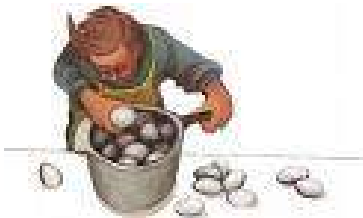

Zakaj ima travnik
tako zeleno obleko?
Ker ga zalivajo
dežne kaplje
in greje sonce neba.
Zakaj rožice veselo plešejo?
Ker jih pozibava veter
in ker hranijo čebele.
Čbelica je zaklicala:
»Je poln moj trebušček,
zdaj v panj z njim pohitim
in otroke z medom obdarim.«

Aljaž Jager, 3.a

MOJ KUHARSKI POSKUS

Bilo je nekega, povsem dolgočasnega popoldneva, jaz pa lačen kot volk. Vse je bilo še slabše, saj sem bil sam doma. Po dolgem premisleku, tuhtanju, ugibanju, ali bi ali ne bi, sem sam poskušal speči jajca.

Zavihal sem rokave, vzel sestavine, oblekel predpasnik in nekako poskušal spraviti jajce v ponev. Prvo mi je padlo na tla, drugo v umivalnik, končno pa je tretje zdrsnilo v ponev.

Malce sem si oddahnil, a le za trenutek, saj sem, ko sem videl kuhinjo, skoraj omedlel. Nato sem začel metati v zrak jajce kot pri peki palačink. Ni mi najbolje uspevalo, saj sem prvo jajce dobil v glavo in tako mi je ostalo le še eno. Nisem hotel tvegati, zato sem jajce postavil v mikrovalovno pečico in pritisnil na gumb z oznako HIGH. Niti sanjalo se mi ni, kaj to pomeni. Hotel sem si nekoliko odpočiti od napornega dela, zato sem odšel v svojo sobo, kjer sem nekaj časa gledal televizijo, saj je bil na programu zanimiv film. Kmalu sem zraven zaspal.

Čez nekaj minut sem se zbudil. Zaslišal sem namreč mamin krik. Ko je videla vso zmešnjavo v kuhinji, je skoraj ponorela. Dobil sem pošteno kazen, a tudi hrano – jajce, ki sem ga sam pripravil. Kmalu sem ga pojedel, nato pa začel čistiti kuhinjo. Sedaj niti ne pomislim na to, da bi se še kdaj preizkušal pri pripravi hrane.

David Verlak, 5.c

Zoja

Denis

UČENCI RAZMIŠLJAJO ...

O SREČI

- ☺ **Timi:** »Srečen sem, ko dobim lepe ocene.«
- ☺ **Valentina:** »Ko razmišljam o sreči, se zavedam, da me osrečujejo drobne stvari.«
- ☺ **Tanja:** »Srečna sem, ker imam dobre starše, ki mi znajo prisluhniti.«
- ☺ **Igor:** »Srečen sem, če srečne trenutke delim s prijatelji.«

☺ **Sašo:** »Kaj je sreča? Zame je sreča vse, kar me obdaja.«

☺ **Klemen:** »Srečni smo, če lahko srečo delimo z drugimi.«

☺ **Tea:** »Srečna sem, ko sem zaljubljena.«

☺ **Dejan:** » Srečen sem, ko na tekmi dam gol.«

☺ **Katja:** »Srečna sem, ker živim, ker lahko tekam po travnikih, objamem starše in se družim s prijatelji.«

☺ **Tadej:** »Srečen sem, ker imam dobro babico, dedka, mamo, atija in bratca ter sestro.«

O PRIJATELJSTVU

Miran: »Dober prijatelj mi zna vedno prisluhniti in mi ne laže.«

Jernej: »Moji prijatelji so moji starši. Lepo je imeti iskrene prijatelje.«

Aljoša: »Prijatelj zna brati moje misli in mi svetuje ter nikoli ne izda mojih skrivnosti.«

Blaž: »Prijeten občutek je, če lahko nekomu zaupaš.«

Marko: »Imam veliko prijateljev in z vsemi se dobro razumem.«

Jani: » Moji najboljši prijatelji so moji starši.«

O BRANJU KNJIG

Niko: »Učenje ni vedno prijetno delo, vendar če imaš pred seboj cilj, ni preveč naporno.

Marjetka: »Z branjem knjig potujem v druge dežele, spoznavam drugačno kulturo in ljudi.«

Doroteja: »Rada berem. Prebrala sem veliko knjig in vsaka zgodba ali pesem je nekaj posebnega.«

Sara: »Berem tudi zato, da osvojim Prežihovo bralno značko.«

Nadja: »Najraje prebiram pustolovske knjige s srečnim koncem.«

Matic: »Doma vsi radi beremo, zato ne pogrešamo računalnika in televizije.«

Anja: »Knjiga me spremlja povsod. Berem tudi zvečer, preden zaspim.«

Andrej: »S knjigami potujem po svetu.«

UGANKE

Trarara, trarara,
trobenta igra,
triri, triri,
čebele budi.

(TROBENTICA)

Ko jo vržeš v zrak,
je bela,
ko pade na tla,
je rumena.

(JAJCE)

Kaj dela kmet, kadar
hodi po njivi?

(STOPINJE)

**Nejc HOJSKI, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Sem majhna, velika,
okrogla, debela, sem
pisanih barv.
Po hribu se rada kotalim.

(ŽOGA)

Preveč nekateri hitijo me
brat,
čeprav dlje cvetela na
sončni bi trati.
Pa tudi metulj in čbelica
zala z veseljem bi tam
me vsak dan obiskala.

(MARJETICA)

Je črno-rumene barve,
nabira med.
Kaj je to?

(ČBELA)

**Daša SPRINČNIK, 2. a
PODRUŽNICA
DOBROVCE**

**Goca REČNIK, 2. a
PODRUŽNICA
DOBROVCE**

**Jan NIKAČEVIČ, 2. a
PODRUŽNICA
DOBROVCE**

Sem debela,
sem zelena,
sem lahko
velika ali majhna,
jem muhe in komare
in rada plavam v ribniku.

(ŽABA)

Rene PLAJNŠEK, 2. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

NAŠI DOSEŽKI

ZGODOVINA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Tekmovalci so bili učenci od 7. do 9. razreda. Tekmovalo jih je 19. Pomerili so se v znanju na temo »Slovenci in življenje v našem prostoru od naselitve do konca srednjega veka«.

Na državno tekmovanje so se uvrstili: **Alen Rajšp**, 7.b, **Marina Valenta**, 9.b in **Blaž Petek**, 8.a.

Mentorica: **Stanka Pešec**

DRŽAVNO TEKMOVANJE

Srebrno državno priznanje je osvojila **Marina Valenta** iz 9.b.

Bronasto priznanje so osvojili: **Blaž Petek** iz 8. a, **Rebeka Pirš** iz 8. a in **Alen Rajšp** iz 7.b razreda.

Mentorica: **Stanka Pešec**

7. SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOL PODRAVJA

V soboto, 31.3.2007, je potekalo 7. srečanje mladih raziskovalcev na SŠ Slovenska Bistrica.

Tekmovanja so se udeležili tudi učenci naše šole in dosegli naslednje rezultate na področjih:

KEMIJA

• **Tjaša Lešnik**, naslov naloge: Čokolada - sladka razvada, **1. mesto**.

Mentorica: **Nataša Fras**

ZGODOVINA

• **Nika Grdadolnik**, naslov naloge: Moj praded – partizanski ranjenec v bolnici Franja, **2. mesto**

Mentorica: **Stanka Pešec**

SOCIOLOGIJA

• **Marina Valenta in Sindy Petrovič**, naslov naloge: Nisem hotela ..., a se je vseeno zgodilo, **5.mesto**.

Mentorica: **Andreja Rinc Urošević**

MATEMATIKA

Šolsko tekmovanje za Vegovo bronasto priznanje je bilo v četrtek, 15. marca 2007.

Tekmovalo je 162 učenk in učencev od prvega do devetega razreda. **Bronasta priznanja** so osvojili:

1. Matic Brunec	1 •	2. Hana Hutter	2 •	1. Alen Rajšp	7 • •
1. Klemen Kuri	1 •	2. Timi Kerhe	2 •	2. Doroteja Čeh	7 •
1. Špela Kušar	1 •	2. Kevin Korošec	2 •	3. Aljoša Vouk	7 •
1. Zala Mohorko	1 •	5. Nino Lepej	2 •	4. Anja Krušič	7 •
1. Tadeja Pečenik	1 •	5. David Vabšek	2 •	5. Ines Čuček	7 •
1. Tilen Plošinjak	1 •	5. Aljaž Visinski	2 •	6. Florijan Cajzek	7 •
1. Zoja Rokavec	1 •	1. Nika Breznik	3 •	7. Špela Šket	7 •
1. Gašper Šerbinek	1 •	2. Žan Baranašič	3 •	8. Tjaša Brumen	7 •
1. Mia Sinovec	2 •	2. Maša Brumen	3 •	1. Blaž Petovar	8 • •
1. Tina Šušteršič	4 •	2. Aljaž Jager	3 •	2. Aljaž Klančnik	8 •
2. Andraž Kralj	4 •	2. Ines Lesjak	3 •	3. Mitja Lozinšek	8 •
2. Tadej Meglič	4 •	2. Urška Ploj	3 •	4. Timotej Brumec	8 •
4. Maša Patafta	4 •	1. Nastja Sinovec	5 •	5. Michel Kovač	8 •
1. Anja Jakopin	6 •	1. Domen Švikart	5 •	1. Grega Raušl	9 •
2. Tadej Jerič	6 •	3. Žiga Blagus	5 •	2. Marina Valenta	9 •
3. David Verlak	6 •	4. Miha Kamplet	5 •	3. Nika Kanižaj	9 •
4. Maruša Križanič	6 •	5. Anja Cimerman	5 •	4. Barbara Horvat	9 •
5. Katja Raušl	6 •				
6. David Najžer	6 •				
7. Blaž Balažič	6 •				

Devet učencev se je uvrstilo na področno tekmovanje. **Srebrno priznanje** sta osvojila **Alen Rajšp in Blaž Petovar**. Slednji je uspešno zastopal barve naše šole na državnem tekmovanju iz znanja matematike.

FIZIKA

Šolsko tekmovanje za Štefanovo bronasto priznanje je bilo v sredo, 28. marca 2007.

Tekmovalo je 21 učenk in učencev osmega in devetega razreda. **Bronasta priznanja** so osvojili:

- 1. Matic Velički •
- 2. Martin Senčar • •
- 3. Lea Klep •

- 4. Michel Kovač •
- 4. Blaž Petek •
- 4. Blaž Petovar •
- 4. Rebeka Pirš •
- 1. Marina Valenta • •
- 2. Grega Raušl • •

Štirje učenci so se uvrstili na področno tekmovanje iz znanja fizike, kjer so **srebrna priznanja** osvojili **Martin Senčar, Marina Valenta in Grega Raušl**.

SLOVENŠČINA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Tekmovalo je pet tekmovalcev.

Bronasto priznanje so dobili:

Tjaša Lešnik, 9.b, **Nika Partaš**, 9.b, in **Gregor Raušl**, 9.a

VSESLOVENSKO (DRŽAVNO) TEKMOVANJE

Srebrno priznanje je osvojila **Tjaša Lešnik**, 9.b

ANGLEŠKI JEZIK

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Tekmovanja se je udeležilo 24 učencev 7., 8. in 9. razredov.

Zlato priznanje je dosegel **Alen Rajšp** iz 7. b razreda.

Srebrno priznanje so dosegli: **Kristijan Božnik, Katarina Pregl, Sara Ferčal, Michel Kovač, Primož Zagoranski, Sara Plazl, Nadja Jurančič, Miha Kirbiš, Rene Repina, Tanja Posavec in Marina Valenta**.

Vsi ostali, ki so se udeležili tekmovanja, so dobili priznanje za sodelovanje.

Mentorica: **Katja Zobec**

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika je potekalo 23.11. 2006. Tekmovanja se je udeležilo 14 učencev 9. razredov.

Najvišje število točk in uvrstitev na državno tekmovanje so si prislužili:

- 1. **Marina Valenta**
- 2. **Grega Raušl**
- 3. **Tjaša Lešnik**
- 4. **Nika Partaš**

Bronasto priznanje sta osvojila tudi **Alen Kirbiš in Tanja Posavec**.

DRŽAVNO TEKOVANJE IZ ANGLEŠKEGA JEZIKA

Srebrno priznanje sta prejela: **Marina Valenta in Grega Raušl.**

Bronasto priznanje pa naslednji učenci: **Nika Partaš, Tjaša Lešnik, Tanja Posavec in Alen Kirbiš.**

Mentorica: **Katja Zobec**

NEMŠKI JEZIK

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

V šolskem letu 2006/07 smo sodelovali pri nemški bralni znački EPI Lesepreis in dosegli lep uspeh. Sodelovalo je 26 učencev 4. in 5. razredov osemletke (to je dvakrat več, kot v lanskem šolskem letu), čeprav se jih je na začetku prijavilo še nekaj več, a zaradi bolezni in drugih okoliščin niso tekmovali. Prebrati smo morali tri knjižice, ki opisujejo dogodivščine medvedka Umija in njegovih prijateljev. Te zgodbe so otrokom blizu, saj se medvedku dogajajo iste stvari, kot njim samim. Učenci in učenke, ki so dosegli **zlato priznanje**:

4.D/8: **Teodora Avgustini, Žiga Blagus, Tadej Jagarinec, Jan Miložič in Nastja Sinovec.**

4.E/8: **Gregor Borovnik, Teja Dovečar in Andraž Tergušek.**

5.r/8: **Katrin Kopše, David Najžer in Valentina Slatinek.**

Učenci in učenke, ki so dosegli **srebrno priznanje**:

4.D/8: **Katja Drevenšek, David Gaube, Miha Kamplet, Gašper Ornik in Tina Weis.**

4.E/8: **Mitja Korez, Nina Petek in Melisa Tomičič**

5.r/8: **Larisa Horvat in Anja Jakopin**

Učenci in učenke, ki prejmejo potrdila o sodelovanju:

4.D/8: **Nino Đuran, Sara Krajnc, Nik Mršič in Tilen Novak.**

5.r/8: **Marcel Kramer.**

Smo pa spet sodelovali tudi na mednarodnem literarnem natečaju, ki ga je tudi tokrat razpisala revija Perplex iz Avstrije. Sodelovalo je nekaj učencev, vendar je viden rezultat z **2. in 3.mestom** v B skupini, ki sta ga dosegli **Teodora Avgustini** iz 4.D/8 in **Valentina Slatinek** iz 5.C/8. 25. maja 2007 sta bili povabljeni v **Graz**, kjer sta se udeležili slavnostne podelitve priznanj in prejeli tudi vsaka svojo nagrado.

Mentorica: **Mojca Kukovec**

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA

Tekmovanja se je v tem šolskem letu udeležilo 5 učencev in učenk 9.razreda:

David Korotaj, 9.b, Alen Kirbiš, 9.b, Borut Herceg, 9.b, Nika Kanižaj, 9.a, Tea Pintarič, 9.a.

Učenca 9.b razreda : **David Korotaj in Alen Kirbiš** sta se

uvrstila na državno tekmovanje. Na šolskem tekmovanju sta omenjena učenca usvojila **bronasto priznanje**.

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA,

Tekmovanje je potekalo na OŠ Janka Padežnika v Mariboru. Učenca **David Korotaj in Alen Kirbiš** sta si zagotovila sodelovanje na državnem tekmovanju z znanjem, ki sta ga pokazala na šolskem tekmovanju. Skupek osvojenih točk obeh učencev na državnem

tekmovanju je bil premajhen (David K. 78 in Alen K. 72 točk), za usvojitev srebrnega priznanja (potrebnih je bilo 86 točk). Tako sta ostala pri priznanju , ki sta ga na šolskem tekmovanju osvojila, torej bronasto priznanje. Obema učencema čestitam za pripravljenost sodelovanja in za osebni uspeh.

Mentorica: **Ines Pečnik**

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA » EPI LESEPREIS«

V ponedeljek, 05.02.2007 , je potekalo tekmovanje za nemško bralno značko. Tekmovanja so se udeležili učenci 7. in 8.razreda.

Priznanja so osvojili naslednji učenci in učenke:

Timi Galun, 7.A
Nina Gradišnik, 7.B
Anja Vučkovečki, 7.C
Aljoša Vouk, 7.B
Mihael Fajs, 8.A
Sara Plazl, 8.B

Urška Bezjak, 7.B
Rene Derčaj, 7.A
Sara Ristič, 7.C
Tamara Kričak, 7.B
David Kunstič, 7.C

Mentorica: **Ines Pečnik**

KEMIJA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Bronasto Preglovo priznanje so prejeli **Marina Valenta, Gregor Raušl**, oba iz devetega razreda, ter **Blaž Petek** iz 8.r. iz osmega razreda .

Učenka **Marina Valenta** se je uvrstila na državno tekmovanje za zlato in srebrno Preglovo priznanje.

Mentor: **Marjan Horvat**

LOGIKA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Razred	3. r./ 9	4. r./ 9	4. r./ 8	5. r./ 8	7. r./9	8. r./9	9. r./9
Št. tekmovalcev	16	20	17	21	22	11	7

Skupaj 114

Bronasta priznanja so prejeli:

5.razred	7.razred	8.razred	9.razred
1. Ester Veit , 5. c 2. Tadej Jerič , 5. b 3. Patricija Nezman ,5.	1. Timotej Galun , 7. a 2. Doroteja Čeh , 7. a 3. Nina Gradišnik , 7. b	1. Blaž Petovar , 8. a 2. Aljaž Klančnik ,8. a 3. Timi Brumec , 8. a	1. Marina Valenta 2. Nika Partaš 3. Grega Raušl ,

4.razred devetletke	4.razred osemletke	3.razred devetletke
1. Tina Šušteršič , 4. b 2. Nastja Škrabl , 4. c 3. Andraž Kralj , 4. a	1. Nastja Sinovec , 4. d 2. Teodora Avgustini , 4. d 3. Jan Miložič , 4. d	1. Aljaž Jager , 3. a 2. Lara Droždek , 3. c 3. Žan Baranašič , 3. a 4. Nika Breznik , 3. a

Skupaj je prejelo bronasto priznanje 22 učencev.

DRŽAVNO TEKMOVANJE

Državnega tekmovanja iz logike so se udeležili učenci:

7. razred:

Timotej Galun, 7. a, **Doroteja Čeh**, 7. a

8. razred:

Blaž Petovar, 8. a, **Aljaž Klančnik**, 8. a

9. razred:

Marina Valenta, 9. b, **Nika Partaš**, 9. b

Marina Valenta je izmed 650 tekmovalcev 9. razreda dosegla 131. mesto in dobila **srebrno priznanje** iz logike.

Vodja komisije za logiko: **Nevenka Gselman**

VESELA ŠOLA

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE - PILA IN PIL PLUSA

Zlato priznanje si je priborila **Tina Šušteršič**. Postala je **državna prvakinja**.

Srebrno priznanje so dobile: **Nastja Sinovec**, **Eva Skaza** in **Katarina Paska**.

ŠPORT

KOŠARKA

V tekmi proti učencem Dupleka so slavili zmago z rezultatom 35:5, ekipo Šentilja pa so premagali z rezultatom 26:22.

Ekipo sestavljajo: **Matic Paska**, **Tomaž Kac**, **Rene Derčaj**, **Žan Kolar**, **Igor Legčević**, **Matej Petek**, **Dejan Beriša**, **Mario Klubučar**, **Žan Mom**, **Denis Lizzi**, **Žiga Munda**, **Luka Boso**, **Uroš Kričak**, **Đorđe Kričak** in **Blaž Obradovič**.

Mentor: **Miro Kalezič**

ATLETIKA

9. maja je na atletskem stadionu Poljane potekalo tekmovanje za vse navdušence atletike. Učenci mariborskih osnovnih šol so se pomerili v tekih, metanju žogice, skoku v višino in daljino ter v štafeti. Seveda tega dogodka ni zamudila naša OŠ, zato se je kar 41 učencev

odločilo, da nas zastopa na tekmovanju in nam prinese lepe rezultate. Ker pa seveda obljuba dela dolg, so se naši športniki resnično potrudili in nam prinesli kar tri prva mesta, eno drugo in dve tretji mesti.

Prvo mesto so si prislužili **Denis Lizzi** (tek na 60m),

Tomaž Kac (met žogice) in

Klemen Pregl (skok v višino).

Srebro je v rokah držala **Jasmina Germin** (tek na 300m),

na **tretji stopnički** pa sta stala **Luka Boso** (tek na 300m) in

Ines Čuček (tek na 60m).

Tekmovanja so se udeležili še: **Tadej Mlaker, Rene Repina, Marko Kac, Ivo Kotnik, Rožle Novak, Matej Slekovec, Marko Klinc, Nika Kanižaj, Anja Velički, Patricija Vake, Lea Rutnik, Tjaša Galič Čeh, Matej Bertoncelj, Michel Kovač, Sarah Ropič, Ana Raušl, Brenda Aziri, Igor Lekčević, Tilen Heržič, Žiga Munda, Žan Kolar, Urška Bezjak, Dolores Farazin, Milena Šprah, Lucija Ters, Laura Rampre, Dolores Cafuta, Nina Grabrovec, Anja Krušič, Anja Repnik, Špela Šket, Matjaž Potočnik, Uroš Kričak.**

Tekmovalci so kljub slabemu vremenu ostali ves čas dobre volje in so z upanjem za lepe uspehe ves čas glasno navijali in spodbujali tekmovalce, kar je zelo pripomoglo k lepim uvrstitvam. Najboljši udeleženci so se uvrstili v drugi krog tekmovanja, ki je bil 17. maja na Poljanah.

Sestavila: Špela Šket

PODROČNO PRVENSTVO (Stadion na Poljanah)

NAJBOLJŠI REZULTATI

Denis Lizzi – 1. mesto – tek na 60 metrov

Tomaž Kac – 1. mesto – met žogice

Klemen Pregl – 2. mesto – skok v višino

Jasmina Germin – 3. mesto – tek na 300 metrov

Ostali rezultati

Luka Boso – 4.mesto – tek na 300 metrov

Rene Repina – 5.mesto – tek na 300 metrov

Tadej Mlaker – 5.mesto – tek na 60 metrov

Dolores Cafuta – 7.mesto – skok v višino

Marko Kac – 5.mesto – tek na 1000 metrov

4x 100 metrov štafeta – 8.mesto

(Rene Repina, Denis Lizzi, Matej Bertoncelj, Tadej Mlaker)

Ines Čuček – 9.mesto – tek na 60 metrov

Igor Legčević – 9.mesto – tek na 300 metrov

Sarah Ropič – 10.mesto – tek na 60 metrov

Mentor: **Miro Kalezič**

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V MINI ODBOJKI ZA DEKLICE

10.5.2007 je bilo odigrano medobčinsko srečanje deklic v mini odbojki v OŠ Benedikt.

OŠ Miklavž so zastopale:

1. Doris BAŠNEC
2. Valentina GLAVICA
3. Teodora AVGUSTINI
4. Stella ROJ
5. Nina PETEK
6. Anja CIMERMAN
7. Doroteja STOJKOVSKI

Turnirja so se udeležile ekipe iz naslednjih šol:

- OŠ Benedikt
- OŠ Rače
- OŠ Lenart
- OŠ Miklavž

Osvojile so **2. mesto** in se tako uvrstile v finale medobčinskega tekmovanja, ki se je odigralo 21.5.2007 v OŠ Janka Glazerja v Rušah, kjer so osvojile **4.mesto**.

Na finalu medobčinskega tekmovanja so se pomerile ekipe naslednjih šol:

- OŠ Ruše
- OŠ Hoče
- OŠ Benedikt
- OŠ Miklavž

Vodji ekipe: **Simona Kranjc in Branko Mihalič**

JUDO – ŠOLSKO TEKMOVANJE

Potekalo je v OŠ Bojana Illica. Naši judoisti so dosegli ekipno **1.mesto**.

PROMETNI KROŽEK

Na **15. MEDOBČINSKEM TEKMOVANJU »Kaj veš o prometu«** so tekmovali učenci iz 16 osnovnih šol.

KATEGORIJA KOLO – EKIPNO

UVRSTITEV	ŠOLA	ŠT.TOČK
4. mesto	OŠ Miklavž na Dravskem polju	300

KATEGORIJA KOLO – POSAMEZNIKI

Uvrstitev	Ime in priimek	Vožnja	Teorija	Poligon	Skupaj
10.	Niko Tisaj	80	15	0	95
11.	Aleks Ogrizek	60	30	10	100
12.	Matjaž Horvat	80	20	5	105

Mentor: **Franc Tišler**

PEVSKI ZBOR

Otroški in Mladinski pevski zbor sta se udeležila **Medobčinske revije pevskih zborov** v Mariboru. Pesmi so odpeli zelo lepo. Ocenjevalci so nastopa dobro ocenili.

Zborovodkinja: **Nuša Vajs**

TEKMOVANJE ZA ZLATO ZOBNO ŠČETKO

4.d razred je zmagal na tekmovanju za zlato zobno ščetko.

PROJEKTI

MEDNARODNI PROJEKT – VLAK PRIJATELJSTVA

Z letošnjim šolskim letom je naša šola vključena v 3-letni mednarodni projekt, ki poteka pod okriljem **Comeniusa** (mednarodno šolsko izobraževanje) in v katerem smo povezani s še 7 evropskimi šolami - iz Avstrije, Italije, Češke, Slovaške, Danske, Finske in Walesa.

MEDNARODNI PROJEKT POMLADNI DAN V EVROPI

Vse aktivnosti so bile posvečene 50. obletnici podpisa Rimske pogodbe (začetek Evropske skupnosti). Učenci so izdelovali plakate, zloženke, pisali pesmi, spise, uganke, križanke, sodelovali so tudi v e-klepetalnici v angleškem jeziku in s svojimi vrstniki iz različnih držav klepetali o Evropski skupnosti. Ob zaključku projekta nas je v šoli obiskala gospa Ljudmila Novak, poslanka Evropskega parlamenta.

SPREJEMANJE DRUGAČNOSTI

Izvaja se v 4.a razredu, izvajalki pa sta Zdenka Roškarič Duh in Andreja Rinc Urošević.

MIKLAVŽEVANJE IN PRAZNIČNI BAZAR

Projekt je zajemal prireditev in praznični bazar.

PROJEKT RASTEM S KNJIGO

Učence sedmih razredov so povabili v Mariborsko knjižnico z namenom, da približajo slovensko mladinsko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu.

PROJEKT EVROPA V ŠOLI – ENAKOPRAVNOST MED SPOLOMA

Učenci so sodelovali na literarnem in likovnem natečaju. Pisali so spise, pesmi in narisali risbe.

V projektu **DARILO ZEMLJI**, ki ga je pripravilo Gibanje za pravičnost in razvoj v sodelovanju z Zavodom za gozdove Slovenije so se vključili učenci 2. b in 2.c razreda. Na svetovni dan Zemlje, 22.4.2007, so izrazili spoštovanje naši Zemlji tako, da so posadili dve drevesi, pod njune korenine pa nastavili risbici razreda.

PROJEKT POMLADANSKO UREJANJE IN VZDRŽEVANJE ČISTEGA OKOLJA

V okviru omenjenega projekta je v tednu, v katerem je Dan Zemlje, vsak razred nabral v okolici šole vrečo smeti in tako poskrbel za čistejše okolje. Akcijo »Vsak po svojo vrečo smeti« organizirajo Pozitivke skupaj s stranjo Svet – je lep in ostalimi, predvsem ekološko nevladnimi organizacijami z namenom očistiti naravo, ulice, parke, sprehajalne poti. Pomladansko urejanje in vzdrževanje čistega okolja je sestavni del celoletnega projekta Moja dežela – lepa in gostoljubna. Namen je doseči urejeno in čisto okolje ter dvig ekološke zavesti.

DRUGI DOGODKI

GASILCI SO NAS NAGRADILI

Učenci 1.triade OŠ MIKLAVŽ in Podružnice Dobrovce so sodelovali na likovnem natečaju. Z likovnimi tehnikami so upodobili delo gasilcev. Vsak od sodelujočih je prejel zahvalo, najboljši pa bronastega, srebrnega ali zlatega gasilčka.

KOSTANJEV PIKNIK

V Dobrovcah so v lepem in toplem jesenskem dnevu učiteljice povabile učence in starše na kostanjev piknik. Seveda se na mizah niso bahali le slastno zapečeni kostanji, temveč tudi okusno pecivo, ki so ga prinesli starši. Dan so popestrili s klepetom, učenci pa še z igranjem nogometa ter z likovnim ustvarjanjem. Izdelke so kasneje razstavili na hodniku šole.

KROŽEK ŠPORT ZA SPROSTITEV V PODRUŽNICI DOBROVCE

V okviru tega krožka se je 13 učencev in 11 staršev odpravilo na kolesarski izlet. Uspešno so premagali pot in dosegli želeni cilj.

NARAVOSLOVNA DELAVNICA MED ZIMSKIMI POČITNICAMI

V tem času so učencem ponudili več vrst dejavnosti, med drugim tudi naravoslovno delavnico, ki sta jo pripravili učiteljici Irena Fuks in Simona Kocbek. Učenci so mešali tekočine in ugotavljali, zemeljske in vodne vulkane, ugotavljali, kako cvetje vpije barve, izdelali skrivnostno risbo z limoninim sokom in odkrivali, kako čistimo vodo.

PRIREDITEV VLAK PRIJATELJSTVA (ŠOLA SE PREDSTAVI)

Na prireditvi so se s plesnimi, glasbenimi, pevskeimi točkami in z deklamacijami predstavili učenci cele šole.

DAN ODPRTIH VRAT

V okviru praznovanja Občinskega praznika so na razredni stopnji pripravili dan odprtih vrat. Učenci so v ustvarjalnih delavnic izdelovali najrazličnejše izdelke, ki so si jih lahko ogledali tudi njihovi starši. Razstavo si je ogledal tudi gospod župan Leo Kremžar.

ČISTILNA AKCIJA LD RAČE IN OKOLIŠKIH ŠOL

Čistilne akcije se je udeležilo petnajst učencev naše šole.

ŠPORTNE POČITNIŠKE DELAVNICE

Potekale so v telovadnici, kjer so učenci 1. triade igrali različne igre z žogo, preskakovali kolebnice, plezali po vrvi... Bilo jim je zelo lepo.

RAČUNALNIŠKA DELAVNICA – POČITNICE NEKOLIKO DRUGAČE

Učenci so izdelovali animacije s programom Flash.

LIKOVNA DELAVNICA

Na podružnični šoli v Dobrovcah so učenci 1.a razreda polepšali deževno popoldne z likovno delavico, na kateri so sodelovali tudi starši. Delavnico sta pripravili učiteljica Jerneja Malec in vzgojiteljica Marija Petko.

SREČANJE Z UMETNIKOM ANDREJEM ROZMANOM ROZO

KONCERT JURETA IVANUŠIČA

V koncertu Od tišine do glasbe je predstavil razvoj glasbe skozi čas.

Četrtošolci so bili z učiteljicama Jernejo Malec in Darjo Nerat so bili gostje radijske postaje **RADIO PLUS**.

INTENZIVNE PEVSKE VAJE so potekale na Tojzlovem Vrhju od 22.3 – 24.3 2007. Udeležili so se ga člani Mladinskega pevskega zbora. Učenci – pevci - sodelujejo na vseh proslavah in prireditvah v šoli ter v kraju.

HUMANITARNA AKCIJA NA POMOČ

Učenci zbirajo plastične zamaške (pokrovčke plastenk, plastičnih posod...) z namenom, da bi pomagali devetletnemu dečku Metodu, ki je izgubil očeta, gasilca.

ALI GOLJUFAŠ PRI PISNIH PREIZKUSIH ZNANJA?

Marsikdo se zaveda pomena pregovora Več znaš, več veljaš. Vemo tudi, da nam znanje odpira vrata v svet. Toda učenje zna biti včasih zelo naporno in trdo delo. Marsikdo si poskuša izdelati bližnjico, krajšo pot, kadar gre za preizkus znanja.

1. Učitelj vam razdeli preizkuse in odide iz razreda. Kaj storiš?
- a) Takoj začnem prepisovati od najbolj pametne/- ga sošolke/- ca.
 - b) Pišem naprej, to me nikakor ne zmoti.
 - c) Pokukam k sosedu in primerjam rezultate.

2. Ali se za vsak preizkus znanja dobro pripraviš?

- a) Seveda.
- b) Ne, zanesem se na pomoč sošolcev.
- c) Odvisno od časa.

3. Kaj meniš o pisanju »plonk listkov« (»švinglcev«)?

- a) Brez njih sploh ne morem pisati preizkusa.
- b) Napišem si jih zato, da utrdim učno snov.
- c) Ne pišem si »plonk listkov«.

4. S kom ponavadi sediš, ko pišeš preizkus?

- a) Pri najbolj učeni sošolki ali sošolcu.
- b) Spredaj, da me sošolci ne motijo.
- c) Tam, kjer navadno. Ponavadi nimam nobene posebne želje.

5. Te je strah pred pisanjem preizkusa?

- a) Seveda. Mislim, da je vsakogar strah.
- b) Ne, ker skoraj vse prepisem od sosedu.
- c) Malo.

Seštej točke.

	1	2	3	4	5
A	1	1	1	1	3
B	2	3	2	3	1
c	3	2	3	2	2

Od 5 do 8 točk

Učenje je zate druga skrb. Vse ostalo je pred učenjem, zato ti zanj velikokrat zmanjka časa.

Od 9 do 12 točk

Učiš se le tisto, kar te res zanima, drugo pa pustiš za sabo. Veš, da goljufanje ni primerno zate.

Od 13 do 15 točk

Goljufanje in prepisovanje ni zate. Zavedaš se, da je učenost mati modrosti.

Napisala : Nadja Žunkovič, 5.b

HOROSKOP

Ovni boste v letu 2007 resneje stopali skozi življenje. Uživali boste v družbi svoje družine in ljubljene osebe. Veliko časa boste posvetili branju knjig in učenju. To se vam bo obrestovalo, saj boste tako uspeli uresničiti več ciljev kot v letu 2006.

V drugi polovici leta 2007 bo za vas zelo ugodno. Čakajo vas prekrasni počitniški dnevi. Zadovoljni zaradi uspešno zaključenega šolskega leta boste uživali brezskrbne počitnice, kjer boste spoznali nekoga, ki bo spremenil vaše življenje.

Mesec junij bo za dvojčke pomemben mesec v letu, saj boste v tem času spoznali prave prijatelje, veliko časa pa boste preživeli tudi z ljudmi, ki so vam zelo blizu. Svoj prostor boste znova namenili knjigam, ob katerih se boste veliko naučili. Pričakujte zanimiv telefonski pogovor.

Raki boste v letu 2007 precej umirjeni. Veliko časa boste preživeli in se zabavali s člani družine. Zastavljene cilje boste dosegli, čeprav bo za to potrebno vložiti tudi nekaj truda in napora. Pred vami so lepi počitniški dnevi, polni novih dogodkov.

Veliko časa še vedno posvečate knjigam in strokovni literaturi, saj vas zanima svet, v katerem živite. Tu in tam si vzemite čas tudi za ogled kakšnega filma v kinu. Nekdo nenehno misli na vas. Ozrite se okoli sebe.

Po zahtevnih in napornih dnevih v šoli se vam bodo prilegli brezskrbni počitniški dnevi. Nekdo vas bo opazil. Pričakujte povabilo v kino. Seveda ne boste pozabili na šolo in tako boste tudi v teh prostih dneh našli čas za branje in izobraževanje.

Spoznali boste, kdo je v resnici pravi prijatelj. V teh dneh bo še bolj na preizkušnji vaša neodločenost glede nove simpatije. Pamet v roke. Zunanost ni vse. Če želite, da bo vaše življenje potekalo čim bolj mirno, vzemite knjige v roke.

Škorpioni lahko pričakujete to leto polno novih izzivov, vendar pazite, za katere se boste odločili. Premagali boste srčne težave in znova z optimizmom zrli v prihodnost. Prisluhnite ljudem in se kdaj tudi odločite za ogled gledališke predstave.

To leto znate biti malo bolj sebični in svojega partnerja imeti samo zase. Dajte mu malo svobode, saj vam ne bo ušel. Treba bo misliti tudi na denar, ki vam kar nekako

polzi iz rok. Poskrbite za svoje zdravje, zato se odločite tudi za kakšen sprehod v naravi.

Minili so dnevi, ko ste se znali razjokati. Pred vami so dnevi upanja in veselja. Pojdite na počitnice. Čakajo vas lepa jutra in še lepši dnevi. Oglejte si tudi kakšen film in vzemite v roke dobro knjigo. Sreča je na vaši strani.

Meseci, ki so pred vami, bodo dnevi veselja in radosti. Počutili se boste dobro, saj vas bodo obkrožali ljudje, ki jih imate radi in ki vam veliko pomenijo. Premagali boste tudi denarne težave. Pojdite v naravo.

Nadja Žunkovič, 5.b

LESTVICA NAJBOLJ POSLUŠANIH PESMI

1. Ciara – Like a boy

2. Beyonce – Check up on it

3. Timbaland – Release

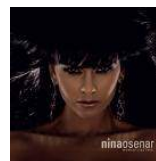
4. Pink – Stupid girls

5. Pussycatdooles ft. Timbaland – Wait a minute

6. Nina Osenar – Moment like this

7. 50 cent – Candy shop

8. Tokio hotel – Spring night

9. Fergie – Glamorios

10. Avril Lavigne – Girl friends

Zbrala: Vanesa Vargek, 5.b